

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مُصْطَفَىٰ ذِيَاءِ سَيِّدِ مُنْطَوِّ

فَرْيَدِ دُرِّ يَا مُصْطَفَىٰ

دَرْسِ كَفِي مِي يَادِ بَرِي

فَرْيَادِ سَيِّدِ يَا مُصْطَفَىٰ

كُلِّ لَمْتِ مِ مَوْدِي

فَرْيَادِ سَيِّدِ يَا مُصْطَفَىٰ

دَرْسِ جَرِي خُذْ يَا كَوْنِي

مُصْطَفَىٰ يَا مُصْطَفَىٰ

مُصْطَفَىٰ يَا مُصْطَفَىٰ

اَرَبِّ زَرْه مِي دِ يَرْوِي

دَ عَشِقِ اَوِي رَا لَكِي

پَرْسِ مِي زَرْه نَا زِي

پَرْسِ مِي مَوْدِي وَ حَبِي

نِ غَمَا سَتَرِ زَرْه مِي

SECRET

100-100000

کتابخانه

مجلس شورای ملی

پاکستان کے لیے

۴۰ استاد کوچه خاوری

استقامت پر شاعری

درید نفی تو را یریم

کہ جو دیم کہ دلی یم

مکالمہ شریف

دوشنبه پنجم آبان ۱۳۵۷

۱۰۲

غیاث الدین محمد غفرانی

1944

فروتنان و شهنشاهان

Debut

بسم الله الرحمن الرحيم

نعم دھندھاو دی

1000

ہمدیہ بار دامن ترسویم

[illegible]

۱۰ خجالت سے انکار کیا

تویدرس اعظمی

کہ غائب ترکہ خیر

الدين في فلسطين

در بیان حال و سیرت

در بیان حال و سیرت

در بیان حال و سیرت

در بیان حال و سیرت

در بیان حال و سیرت

در بیان حال و سیرت

در بیان حال و سیرت

در بیان حال و سیرت

در بیان حال و سیرت

در بیان حال و سیرت

در بیان حال و سیرت

در بیان حال و سیرت

در بیان حال و سیرت

دینار بزرگ میرا

دینار بزرگ میرا

لاسنینین بزرگ

چاقول دی بزرگ

دوران بزرگ

نکه موسی

پربار خوی او بنی خوی

کله کل پرتان کینم

خلور یا ران دی منور

وانه رشتینی لک

ابونکر و عمر

خلو به داره مدین کو

بجی و لک

اعظم بهم

فریاد رس یا مصطفی

هر دی به دی و تالار

فریاد رس یا مصطفی

دیروز میرا

فریاد رس یا مصطفی

ستار کم پادان

فریاد رس یا مصطفی

کله یا آسمان کین

فریاد رس یا مصطفی

بل عثمان و و بل

فریاد رس یا مصطفی

دین بزرگ

فرايد رس يا مصطفی

يا جليل قولي كردا

چو همیشه ميگوم ثنا

قل هو الله احد

پرويه ده محمدا

مخادب تو کونوري

که رسول راته و کوري

نحسما بدنه کن ده

هم د ايزه لاده پور

من اسد شاه نو ليم

اچو و خدایي چي خبر بشويد

چو بيا بيان اولينه

الکين چا د عا در و رسته

بي نامي لرم به التجا

فرايد رس يا مصطفی

الله المصطفى

فرايد رس يا مصطفی

ده رسول پر لوري کوي

فرايد رس يا مصطفی

چو را غل کليمه

فرايد رس يا مصطفی

چنچل عمل شرمينم

فرايد رس يا مصطفی

چي دي پک عا ياد رينه

فرايد رس يا مصطفی

[illegible]

بجز این داری نیست
فقط من و تو که هست

و یا من ز غم دوری
احد سواد به قلم ی نه

عجب نکار که کردی با	خوارا فله محسوبا
عاشق خوشه کافرا	هر چاره مکاری که
بر عاشق بد و نه کلا	داده چیل من غمده
بیکرم سر به تیغ دلا	فلج تلری عاشق
دابه و وینی اغلا	کته سر پر بکری راش
وا تیل لاجول و لا	دقیهان دی پلا لاک
کری به سیر الا الا	کته خلاص نوی لریب
میچاخله دیکتا	دالا الا سیر ن پون
کره دهو بتکی تو لا	دبتا میرم برید
جهان سدا تر آیدلا	کته دهن بتکی تو لا لاک

بسی شکوه اعلا

چو سحر و سحر کنی

چه نثار و نثار کنی

سبزی بی لعل و خطه ای

چو به خیال و شمع و فخر

اومان که چه حضور

خان قنایه با همه که

اشنای قنایه کنی

چه وصال و چه احوال

چه سحر و سحر کنی

و به خطه ای و به خطه ای

و به سحر و سحر کنی

خان کدک که چه حضور

با سحر و سحر کنی

غم لایق و غم لایق

دعش و روی و روی

لاشه زو که اخلاص

چه محبت و محبت کنی

پس عندی می

کج و کج کنی

دیده زو که

لاشه زو که

تیر شکر گلزار	چرخ لیلیت وایم
با غله لب شندان ما	خاک و در سکه بخت غما
بارده بن مهمان ما	کعبه ویر هوں کرم
کریم به قربان جان ما	که می نوی نو دیار
دادی من مامان ما	یار که می کز خوش بپر
مات و ی دقت و کاک	داد و می شکر آب
اخل ذره عنان ما	شبه زبان و شب زهار
زیب که شنه کلان ما	کون پر مخ شنه خالونه
نه که تاب آسمان ما	خان که آلاسته کاند

وایه تل شانه

ویدی نکبات ما

لوغز نیمه دایمی و طی و ما	رخ ده تاهه مسر و لبانی می تو
دانا صاحب دستا ز کیر و یک	اصغر نام و بیچاره مشغول

سپهسالار و وزیر و
گویی و دروغ میگوید و
و جایست از آن شاه چو
که پسر بی شکوه و دلدار
که وی زهر کینه می ستا
داد تا نظری تیغ دسرو
زاد مینماید رای دی بی غی

خونش را بر آتش می زند
و ستاوی و میزبانان
هر می نشسته سبزه گلایه
و سره شوی و بدخیز و نالی
کم مانقی وی ماه نری و
سر پر کیری پل تیغ هم می خور
قریم در روی او بنویس و

بی گپاری بل خواستد لعل چری
شبه و و رخ ناری و می هم وی

بعضی دی ولادی و
که است پراگان د غم پسر و
شاد پسر خویله شهر و
ستاد زل و اناس و کاهان

نمای خوی حکم دی خویان تا
پرمان وانه ماهیه مهر تیان
و به شک و متیای و شک و
عاشقان زده شک و

مهر و مهر و مهر و مهر

و بر بدین حد پندارین

و بر بدین حد پندارین

و بر بدین حد پندارین

و بر بدین حد پندارین

و بر بدین حد پندارین

و بر بدین حد پندارین

مهر و مهر و مهر و مهر

تا به حال که عاشق بیگانه

در این حد پندارین

و بر بدین حد پندارین

و بر بدین حد پندارین

و بر بدین حد پندارین

و بر بدین حد پندارین

مهر و مهر و مهر و مهر

و بر بدین حد پندارین

مهر و مهر و مهر و مهر

و بر بدین حد پندارین

و بر بدین حد پندارین

و بر بدین حد پندارین

مهر و مهر و مهر و مهر

و بر بدین حد پندارین

و بر بدین حد پندارین

و بر بدین حد پندارین

چو کوی به دیندیند کوی
نخ خولک خنیر کوی

چو تیغ بر کوی جوی
نریب چه بستی

چو سر بر بوجل کینه ام
نورخه کوی دانه ام

چو سربسته کینود
مغوی و ده محبویا

چو مینه یاد و له
تیر تر جان هم لایق

چو کین زمره می به کوی
که عاوانی تضا

چو در افرو پلام کینوت
دعا عشق و ووی بلا

چو درضا به پدرضا ک
که هم کوی رضا

احمد ته دوا پر ساری

بکار ندی لب لگا

لازمه بورد و رویت
مهر و کپه عالی و کون

که در و خمار کوی
لقت علی شایه و وین

یا صبر و درین بنایت
زنی خله طایه کاندلیا

دیک در ترک بخور سوزی به جنب	صبر که بخواه و بکشد
داده بای سکه غمستانه	زاری
وای خورادی دلستانه	که در خورده حکم دیو
چه با دیوه پاهل کین جنب	چه صبا و دل و آتش خانه
خوش قریب	که زه زمره و خوشی بدین
به نیایت ده شمع و شنگ	خوری
ترو بولی چار که عدا	نور قاف بر سپین محبان
	چه دلبر و تمنا کین حسن

داستان ارواح لطیفی که چارون

داستانی ملک داعی بیاض

ای دزد چنگ و بنا	تا وین کری می خواب
ستاد نه کاسه خرا	چه داهسری او ترکم
نه به شم سینه کجا	کینه ناری کریمه باب
ناری و دست کجا	چه تلک و کوه خواب
آفتاب	به آفتابین زمین

پرمکانون و چلباب	مناقب شیرین مخدی
په کاته ی زره بیتاب	که نرکی و ده تیک کرم
نیایت ده بیصاف	دوه مخ ته کاته نشی
سر تر پاده عشق خور	داد زپ و نوطاق چپ
چه عالم باری لخراب	همیشه ده شخ و شک
جهان درست دغیرا	خلق یی کر یی خراب
دی خود بین لکه حبیب	دی پا صل خیزد ی
تل پا و بنوی غرقا	دعاشق مینه لیه

و شاه حمد ستا بدین کنیز

پر بار خوا و بنی سیلا

په آشنایی خراب	نخ خا و دل حکباب
سر یکار دی لرباب	میں حس لبون کر بی
چه حاضر و غی مآب	دودین طاقت نشته

بیالذین اضطرار	عشق و عشق پیوسته
پرنهر اکو زنی ناتاب	بیکانه لکود و کلیه
مینی و سیتی له خراب	یو کو کار د عشق و بخیر
دیار مینه بحساب	خزیدن و تاته و ایم
جدائی ده لعناب	د اوصال به آسان چری

و دیدن مستی

تیر به کاندل شارب

ولی بزغ نکر به رب	نن خماسینه کباب
سینه سوی ده خراب	یو چنک و ترانه ده
موج و هی عشق ندیا	پنا سوت باند بزغ و کن
عشق مینی کریم	ماچ عشق لید لینده
نومری عشق دی اسفل	عشقی به نوم دی و پو
زده نکره مینی ککاب	که دستا باور به نشی

کتاب فیض الیقین
در بیان معانی و اسرار

که در جبهه تری
در دست یاری

وقت در که دلش
سج بود که بیجا

مر که زو نند بسزنی
که خیزش لایزال

احد شاه تری
داده پس ای افلاک

سنا مار و سترگوت کریم
خک که زدم تا در صحن

خپل آفتاب می و یل و نما
خلاصه نیستی نه دینی کور

دستی بوی قریب که لوضه
خوبه سو به سینه که زنی

دوم نه الحاله و ایم و پایه
وار و غون نزدی سینه

یار به بخارت کین لاسه
ز به می رین دی لاسه

بل حسن خان و به عرو
اوس ته داو بی پر خراب

بیا به صبر و پایداری
لانز له مست بنایه ده

مازلش ایسته سیال و کویتنا

SECRET

13

100

جیوں کرے کہ فقہ

ملک رکابی اقبال

پنایت و انتخاب

استاد حسن کا کتاب

عاشق دی صنیہ کیا

دوست لویہ محراب

و احمد زبیر کو لیر

وقتہ محبین کا کورٹ

خودنما چون نکه

خالد بن الوليد

بیا به ناله و زاری	خون و کباب و کباب
دیدند و فغان آمد	چو به شکر ابروت
حق حیرانیم و غارت	و نهایت قریب یغی
و ز کار چری و غارت	چه محبوب چه سترگوئی
همین کوی و حیات	که دانه به ملائجه
چه محتاج وی مثل	عشق و طارن که شیریند
چه تناکری و کلاهت	و بابل پاد و به عمر
غافل که و غارت	و مرستی بر کل نی
دادن رفو و سیم	ذهب به خر که دین
ولی بیاض و نالاک	در مت عالمی سخروی
که ی کوری و پرکارت	پسوندن جهان چری

پس صیغ تنی اجراء

حیرانه متاود را نهاد

چند لڑائی کی قیامت	چند لڑائی کی قیامت
بی لہجہ کی گفتگو	بی لہجہ کی گفتگو
دامتہ لہ سکونت	پیروان بہ سلی
ملک کی جہادی بونہ	چہ خوار یا بلند گری
بیاض خارج صورت	داسور و داسور
غریب لہ زینت	و آسمان بخیر و بد
میرادہ لہ جہاد	و شوق جہاد
خوشنوی دی لہ جہاد	تل و زو و حاکمی کا
وارہ کہ لہ اودت	زہرہ بہ چاوی و ت
ملک دستانہ وود	کہ دہ علم و نوای
حسن ستادی و	چلعلہ ارادہ کہ
لہ ازلہ خوش و ت	نہ زہرینہ و خرابی
کری وارہ لہ حکمت	ملک پت جہاد

دورین به غایت

احسان فکر پرینده

خیز به موی امیرت

نه عجب و نام دلربایت

ز بهایان پیدا چو یه

یا نه ستا کوثر پروتیم

که هر ورق رقیب و رزنی

آشنای خمر احیای دین

پا شنای به خبر نشم

که لعلی خودی تیر شم

معرفت به می دوزی می

آه دیار چین و خیز و ده

ماشتان پشخ زروندی

عافلان کنه اموالت

عاشقان چه بر فانی کم فلان محراب

مرفیای کره احمد شاه

یاد بر ویی محرمات

دخاماده صورت خست	به خلور عنصره پست
عاشقان عشق زونیا	غافلان کس از آسود
که خلور عنصره واطی	معرفت به کریمی بی وقت
کجای جهان به دره نوش	که کجی و اخیل از رخت
دیهین و ابنه خندی کر	چه کمان لک سگروت
دغفلت خوینده مکر	ز به خبیه دهمی لهنت
که سینه لزنک صاف	ده ناسوت تون خلوت
که سینه دشمنی صیقله	یقین به عین و بی یقین
د باطن شترکی بینا کره	به یقین به و کریم کست
خویندگی ایچمه	خایه به و نه ایمان خست

چو منم چو غلامان	نم یار کوری و مات
چو دلبر و نیم رخ و لبت	چو بخت به سر سیم
چو منظوریم و لربانت	خواجست ندی نوزخه کی
اوس ی و دکر و لالاک	هغه داغ چ می دز بود
خبر و نه باده شیلان	کلزار خا پلاس دین
خای بورنگرم چو مات	چو مردند خا پلاس دی
مخ د تور کوته و مات	و رقیب ته وایه رایشه
ستاد مخ شوق بابت	دیار و صلی روزی شیخ

د شاه داد بخت دی

چو بن یار کوری و مات

محبوب باشد ملا پت	بله می ای خا خنب
بدان خان کتبت	خا صورت که نوبی
دل خا ووزی لوت	جای ده لصوربت

که ایستاد و ایستاد

چون که سر را برافراشت

که کوی می غلامی که خوشی وی نه

بعد از آن کوی لیان

عراقی دی که جنت

به مخ پیار را غلامی شوت

که به مخ ده سهم کو

مردیاد پر میه کیده

دانی به عاشق نگر به

پر چلبه ترا بد

چه بیل چری پذیرد

مهر پرستل کوی حله

چون می پرورده کوی

ایستاد و ایستاد

کسانه یی دل و دلالت ای دوج گیاره خیلک

خان به دی حجه و دی چری قلده ی داوژان

هسی و ایلی و خوب کیش هف خوب و بی اضافا

به تلاش یی و تعبیر سترکی لاله خرابخانه

احمد شاه قلعه واخله

خوبه ته کوزی طافت

میخ خیز نیم لدله الغیاث هر گون لدله بیدالغیاث

که آشنای و ته کورم یوینا ساه آهون کادمله کوکالغیاث

که فیض و شادایک مایه ددینک لیکر غلی یوینا

داو نرو ملک ی وینو چینه بیابه زوریه دز و دضنا

مهر و یان که قتم و غریزه دحسن جلوه یه او خلد و خیل

شاه احمد حسن نویدی جاسلی

انچه ادنیاده عاشق و غده ناده

آهن سرعلا حاج	بازار حاج
مکروزي لواحي	نور وکري ته کړو
د اېه مخ نه محتاج	که به سر حال پکښه
مېن مخ نشي اخراج	تعلق د زلفو هي
د عشق لاروي کليج	په کوم د وختي کلام
که سل حج وکړي حاج	مېنې چري پلام وړ
باد شامان بايې لتاج	نه پرونه پرونه
نخه پرواي له خراج	تج د حسن قافليج
خرېد کوي د زرين حاج	حسن زلف پر نکاح

احمد شاه حيرانم

عشق نکړم يې احتياج

په ناري ديقي رواج	ديکانه به تاراج
سرافت نکړم له مزاج	ته شوي کله هنر توغی

دل به ستای عشق	دل به ستای عشق
تخت به پای له راج	تخت به پای له راج
نهر به خلاص نوبی لیلج	نهر به خلاص نوبی لیلج
خرنک خلاص یی له خلیج	خرنک خلاص یی له خلیج
هیخ ده رحم نگر یاحتاج	هیخ ده رحم نگر یاحتاج
چ خان نشی له علاج	چ خان نشی له علاج

ایه بوم که خیراتون

که خلاص وای ستا لالاج

خوله به بات نوبی ستاج	خوله به بات نوبی ستاج
تل تل بغم کرفار وی لیلج	تل تل بغم کرفار وی لیلج
ستا لاخوله نشی لبلدان	ستا لاخوله نشی لبلدان
لارمان لادون لاس من غ	لارمان لادون لاس من غ
وا بیناسر کی خلاص کولج	وا بیناسر کی خلاص کولج

خدا یی دور لکره دنا تو چ
 و هرنم چ ستا مقام شی
 درست جهان دی سر کنگ
 درست جهان به نام وادی
 غافله دهج خویقه مکن

یہ پندہ پہ بخلائی و غمراہ	یہ پندہ پہ بخلائی و غمراہ
یقین باور و رسوخ و خله	یقین باور و رسوخ و خله
کینی و عاجزید تا کمال دہ	کینی و عاجزید تا کمال دہ
چہ اصل و تہ بیا موی	چہ اصل و تہ بیا موی

الہدایہ و ہمت و تہ و در داخلہ
نفس شیطان ہند و بیا المیج

تہ او س و وایہ ارواح	معنی لڑ بہ را غلہ ارواح
تہ خاپلوی لوی کے	می پیز تہ آذ و اح
چہ تہ زو و ہلہ خدی	وای خرد خان تہ ارواح
چہ لعلہ می تجویز کرے	دہ تجویز معنی را غلہ و اح
معنی معنی لہ علم	اظہار و جمال و کن ارواح
کہ تہ خان و تہ ن کوری	یہ پندہ پہ بیا موی
تہ یقین یا اصل و کن	یہ یقین و اصل یا موی

من استیلا و غلبه
مع استیلا و غلبه

او در عرش و پادشاهی
و در عرش و پادشاهی

در عرش و پادشاهی
در عرش و پادشاهی

بروت و تالان و غلبه
بروت و تالان و غلبه

بخت و اقبال و غلبه
بخت و اقبال و غلبه

عز و جاه و غلبه
عز و جاه و غلبه

و این استایچه را از لوح

و این استایچه را از لوح

خود عشق و فتوح
خود عشق و فتوح

غماستار و غلبه
غماستار و غلبه

فصل و میان و غلبه
فصل و میان و غلبه

اختیار و بکار و غلبه
اختیار و بکار و غلبه

که اختیار و به میان
که اختیار و به میان

دستی این بیت

که می اصل پلاس لای اصل بر اصل غنیمت

ش. اسمکده اصل خبر و لظن

دستی تیان بواخله صبح

کون بیار غله بسخ خدمت شاه گل خمر

دهانی پان در غنای بی پرواده له کلوخ

که سلام و تره خور که سدی له سینگ

که دکل بخیر بخیر بنایت ویرای کلوخ

عاققان چی شاکه داتالکی پر سخم

کوپچی بیکان غنی معرفت لین دُخ

دایه کبر کبر روی عاشق بوی مطح

شهاب ساربانان و هندو دنی کلوخ

استاد کلک

دکان سنج بهر طاعت سنج	بخت پیروزه دکان سنج
دافن قیاسه له قیاس	بیلای روی من مکره
به طوطا شکره خویر میاگر	من قیاسه میا به وقا
پرنادان ده دانا گفتار	انامه دانا خبری بنگه
دخاش به دودش به لرد	تو معرفت دی راختل
دمن کوهرید بیل کریمه	به تر صفای صفای کریمه
چه بکرم بر دج کریمه	عکس به خط مینه بغیر

ای شاه - رشتیا خبری مکره

رشتیا خبری بر هر ناکر مکره

که داغی به داجود	من دوزخ زب کوایه
دو لوی کبرایه	دو حال جویریان کره
اوس دهر با بکیر باد	عالم به جزایه باد
به تیه حشره کلاه	من دوزخ زب کوایه

دستامینه پر گنج
چه ماهیله رضا پر یک
چه دیار بنام و تکریم
پله دیرو عاشقا نو
چه داهسی بی خرکند
حنبلد انشخاں بلا شو
داهستی همیشه وه
وجود هستی دن خای نشی
موبدل بقالیدله
داد سرکاهه ته بیرکزه
له عاموته بقاموته
اولی واده آخرش
شاه احمد قوسیه

ما پرینسی مستمندان
مئل عاده عشق و حنا
دغده و ددی لفرهاد
بیانها دلی تنهاده
پر موبدل خوروت بلاد
کز جور مهتلا
معرفت ی مئل عاده
لد و وجود چربسته
اوسرکاهه دشراده
د فنا کمال انقاد
دیا هو جلوه رنستیا
الف و وبت هو معنی
چه نرسکنا پند عاده

مژده دل دیدند

مهر مرغ زینک یی

چو محبت کرد و خالونو

ملائی میخلمش نش

مندیب به زبانه

چه لاله جو به پایله کری

چرخ شکله اوامیکه

نرگس چشم پر روی

حسن می خد و ایتم

بلوله مخ واخله

نرگس چرخ شکله که

بنایت موندل دیرک

چلائی میغم مرغله دی

شهادت موبه میرمندی

خلاص به نشیله کند

خاله دانه ده لادیری

دایه لیس زبانه موند

خوله غنچه دیاسمند

بلبل شکله دی به تند

چه کلاب دیار مانند

عاشقان با سینه زانو

موی کره قند بلند

ده د خولی بود کر برند

دیر و نری یاران لکند

دجا چاسینه میند

لاچا و ن که چایامند

و ناکوت به تنه کنی ای خنود و مثله کنی

ام احمد حیلہ رسول ته

چه دودہ لری کنند

داد زرد و زنجبیل	چه چمن مهتاد
توکل هم زیاده	کل غنچه سیاهی که
ترجمه حسن و نوتا	رعناده که زیاده
دلفریب دلربا	خوشبویه عطنا
ما آفتاب عشیر علیاد	پری رویه ماه پیکو
موی کره یکه تنهاد	شکر لبیم غن غن
تن دیموزد و غلام	داو لایه یکه تنهاد
چاپ پرد زلف غلام	دغنی غلابی خولکه
ز به به توبه غلام	پود غنی یکه لایه بانو
له کوزارک غلام	صید پکوزار و لی

بیم خدنگ و اولی و عاشق کو بر سر

سر شاه خرب صفت که

چند و نه و نو مقتداد

شماره سوار له سمند	عجب راغله سپهرین مرد
نیرنگ خد پسند	هم لعل و دانه
چیل حسن غم ده	همه ملقاته خود پند
مخامخ دغه ده راغله	بیا بخون ده و چا آرد و
اختیار بر میدان نود	به و رخسار چنگله که
پایزوان ی سری لینی که	نه سخی لک سپند
توز لینی بر مخ زانکی	خاک به خلاص شای
پارنگه نه چه مخ پیکه	لایر حسن مخی خر کند
لغافله پلو لینه	چیل یار ته غنچه دپاسند
صنوبر به لایه و خول که	که یسیر بوستان راغله

شیر کندی ز نیر کندی
دو رحمت خواه که ده

که غنچه خوی داد پرده کپی
است شاه به تو هر جا کوی بلند

نی ولاد محبوباد	پل پر حسن همکیناد
بخت به تنگو م	عجب یاق منهاد
و منتهی کاه نشی	توسر و زروزی یاد
چس نه سیمین	که سوزی دکه نریاد
تقریبی ولین کرم	دادد و کو نوشهاد
دکمال محنی نشسته	له شو ولین لب برطاد
دکمال لبر کت	هر عاشق و این خهاد
نایب ی جهان نوی	نن دهر ز یک عهاد
عاشق به وایه راینه	خدای را کپی ن ویر
عاشق پر و نام روی	پی خافل میان بیداد

که سر پر یکم خورشید نهاد	یار پر چرخ دل رایش
و به حاجت پیو خاد	مرد صاف و پر بیم

دفعه و زوای کمال ی اعرش

زای کرده برانگن و لایمباد

که ستاد زهر و مضاد	غم آمینه بر نادر
و حسنیل خان ته نشاد	زهر می خدای من کرد
بخون پستم چه بر نادر	چه عینم مین او دده
بیاخته کله خاد	که سر پومینه با یلم
د هفوطی زراد	چه سر ستا پر تنکه با یلی
د بی تنک زوندون	پوستک مرخه مرندی
عناد	میر چه بی تنکه
بلاری سپی می موید	لاس به داغ نام به تنکه
که به تنک پات نادر	بی تنک و یار بی تنک
رخا	

بسم پروردگار محمد

و حضور سینه و شیتا دار

نذر گرفتار محمد

زمره بلبل عند ویرویی

شمس حجله که هفتاب

درست جهان یه ویر

سره لا و لا راه مجلت

دین بهار چه زیر گلونه

چه ملائک بتاوس حمت

ملائک غفرانک حمت نوای

تا الهی تر شیرین نامه حریک

چه یحسای نو و بل و زکار

نظر و کن چه بود دوی

خسته زبون و ناله دیک

کبریا
ظن که زبانه بندد دی محمد

استاغلی با سر دی محمد

حسن و شیطان نو برین

منان دی که بتو یل دهم

یاران دتا کلونه دجار دی

لهران ستالون پیل شوئی

د احمد لاس بقه سخت و درخ و نه

او بنی وینی من دی محمد

توبه د بیلانه بک لکند

یاران خبله تلو پتا دجا

د اجهری ارمان غشی ولی

ی تو ای بل رحمت دزم کی تو

یار غمی د ادب کو یون پان

جهت که بر میسوزد و نو

د هجران شمع تلخ دی لری

دا شنای خون خالی دمری

نوند کویوان آهونه کابی

پنونه داوشی که دستر کو و الله

زور و شایسته و کوری
نویز و بن و طوق و طوق
و هیچ خوانه اسید و کوری

و طوق و شایسته و کوری
دند و وی بی و شایسته و کوری
خین و شایسته و کوری

که غم زور در مایه و کوری
لا خلاصه و خلاصه و کوری

د بلبیل پشای موی زانان که
محل چو بی ده یار طغ لیده کیست
مکستان دیان لحنه سن زیب که
هفت اذن چه حکرم او به یی
تازه زلف چری پر یوزی
چه دغ خالی به دو این
دیار غلج لعل خزان مکر
بانه ده محران به کل یوزان

به بوستان دگل و تل های یاد
جوهر سترک و نظوی پنجه رستا
ریسان مکر به زه پکتان کید
هفت اذن مکر به پنجه دامن کید
بی لسنه نه و نیم بل تلوان کید
پرمخ دی سنی دلو و بنو تلوان کید
ما کلام یی تان و یی به شاک کید
سما شکی آباد کیری به ناران کید

امیر شاه دیلتاز عقیق سول

بیاورید بیاگری به قول دیار کن

چو نه تلاش به دلش لایه

داخله لاریه به وویی بر

نفس به نا امید کرئی لش

یقین ته ره باسه له خند

دچا مغوا به له تند

بر او به دیقین لوی کر کن

د نفس لبه چار و و کن

نه تلاش شوی د نفس لاریه

به یقین به خیل یار موی

د معرفت چراغ به بل کر یی

به الارجا به روی ذ

نفس غافل دی وین سوئی

ای احل شاه که یار غوا یی

نفس لری کر د کمان پند

ماخو مینه ده خلیه شالین

پوندی کیندی روی مایه بیا

ن د زهر و پیاله اعظم والین

خوین بینیم تر خنده یالین

عاشقی که ده به جزم در تداغ

که بیالده زهر روی محمد

که تره پیاله به رویه ^{مطرب} ^{ما لذل} چاره نگره دستایه میانی

چه دکلوی لری رنگی میو ساقی را که میی جام میو

تدم غوب به توانه که ای بنی بالکی و تاصلا لذین

دغه هنن به دیتل بخیرین ^{ما لذل} عشق که اودعی ترک کن اود

که دسینی باود مرثم باوی ^{ما لذل} چه بر ماترژ و ندن مرکوی

که مرکه پراشنا باند فنا کین دافا پر ماترژ و ابقا لذین

آشنای دغم سره دی لازله

شاه احمد دیار غم پر مالذین

دولبر خبری مکر به ادغاد خبری دزمو نواهندا د

به نری نری خبری مکره نری خبری جویری کلاخاد

هریچال شرایعوی اغیزی له اقلیدر میار که اغیزی

خودی لاسه توان وی مکره داغیار و اخیری دزمو

داغیار خست کن دما ^{ما لذل} که گداوی لاسی کلاخاد

مطهر که در کوه شاهی

مطهرات

و دانا خبی پند که

مطهرات و در پیکه

در پیکه و در پیکه

که در پند که در پیکه

تلقین و در پیکه

شاه و شاه نشین

استخوان

شاه و در پیکه

چهار خان بالا و در

بیا در حسن آراسته

دوی و در پیکه

دادی و در پیکه

دوی و در پیکه

دوی و در پیکه

دوی و در پیکه

دوی و در پیکه

در پیکه و در پیکه

دینکاری و در پیکه

له عاشق بیاکنار

چه تل که در پیکه

در پیکه و در پیکه

بیا و در پیکه

خوی و در پیکه

دوی و در پیکه

احمد راشه قوکل کړه

که پاختلېد پو لود يادې

عجب خونه پو تار د تل د زېږون په بلنه د

ته وپاوت ته هم کوري که تل هن کج رقتل د

ته بچپله رضا دروي له عاشق په کناره

هيڅ ته نه کوري پښته هيشه زلفي تار تار د

دغه لار دي يوسنه د کون کبه لاسي مهار د

يان هيڅ درنه پوهينم چه دا ولي پا زار د

په عاشق به مهره کړي که هيشه به په ناتار د

د احمد زېږي دي يووې

بياد وې يو په کناره د

زېږ چه تاقتل د مکر په واه مين ياد د

دانشالوي دي کوم دي چه د اهن ته رقتل د

مستگام کوی دپه خرابو	ته ولی پکفتار
کله آتایو ی دیار ی	چه داهس پکو کار
سین بواخله سین	کله خپل سر ته پلار
کله خپل سر ته پلار کوی	مست به دوینوچه پلار
دخپلو وینوچه به لاش کوی	مست به دستر کو پلار
په سر کو شهلعه	کله لاشق پردالار
دلیل پرینده یقین کور	خو به پلار نفسه و معمار
دبی رنگ رنگ کوره	کله وحدت ته پحصار
کله یقین درخته ورلانو	همیشه به دمعونه لاله
بلبله دبه کوی	وسکاوس ته پچهار
د معنی معنی به واخه	کله لاش غنه کنار
مشک بر او ری غشو لاند	کله ده خطن آهولن پنکار
ترقیب به لایق غم مری	ای عزیز شاه که پلاس لغو

شاه کرم ده کمره کار

همه جهان به آواز که

هر برادرش سینه

چرخ چیل آرائیکه

باغوان خپله باغوانیکه

هغه باد پویا روسته

دغز ان باد دې بشته

کجا بی سخت بلاده

د بلبل خول په کاږد

د غم شمع چه خندلکه

طای داخا دین دی

نن ویاړ پرېت چه شرم

د ویاړ مراد دې خاخو

بیای غوی کر پنداره

پری بلبل بیکه

ته وکوره لاله لاله

پو بلبل دې غار

عاشق بند دې پخنداره

چه ی زلفی که تازا

چه بلبل بلی پر خوله

چه بی بیان وی بیار

زوندی بی یا نه بکار

پنیک ولی نا قرار

چه کرم خان مال خان

صباح نیم خوار و ناله

همه وصل هم دیکه

که بود ده پیر و بیخرا پندای عمر نه پکار

پرویه کونست که دهر کلای یافا

دعا عاشق شده و پند دو جینی پشت کین و عار

بود روی دکل مینیم چه گل دی بخیره یا

مدا عاده هر چایار عی گل بزند دی دو

دهر چا وطن یادینت خله زانری که کوک

چه پزده یار و یی نه چه لاف که بازار

دیردی و ویل احمد له ویلوشه قرار

مرک واد و رک و سته

چر قیب کاند پدار

مخاخ را غله حضور زمره خونی که لانیه نور

زنده پچالیدی نور که فانی وای لصدور

اذا الکران به ذکر شکم چه خبر شنی له مذکور

بیالتا پست منستور	جیب مثل کورلین
ته زده مات کوه لغو	د یقین جلب در خانه
خلاص بد نشی ضرور	خو غر و دلوی پسر کین
خر کمان کوی لمادود	کوه داوایی یار دین
زه پلانظ در منظور	به نظر زده صورت بانه
د غافل لزن معجور	د عازف پر زده جلوه کرم

احمد شاه کمان پرینده

واخه ته ده اخلاص تور

لنی زده مین بر سیر	که پریار کرمین دیر
خراب زده لنی دلیر	که پریار ن برابر شم
نشوع و بی دیدن سیر	مخاخ راته و لاره
د اختیار میسه کنت	دیار مینه ده گلونه
پوکوند ز لحن چو سیر	د تبه دغی نادان و بی

داجن بنایستد | هم تر مرست جان
برودده دو گل خان | سپین خایه لاله میر

امد شاه ته نوربس کره

میخاغبین شمشیر

ای دلبن ناقرار	یه مشکبار گل غدار
نازینیه پری چهره	ده داغلبه کحلانده
تور سترکی ی کولی	خطابه خی له کوزار
عاشقان زخمی کرچه	جوهر سروده جو مار
شوخ و شنکه هر کون	قرار نلری سزار
دوایه زلفی کمندی	وین نکه لا زار
سوری کری دی زهره	لامه نکه له بنکار
دادنده پر صیقله	هیش کرزی شهوار
چه دامن بنایستد	شرم ستا پناهی کلاه

میں سے کئی اور بھائی	کئی اور بھائی نہ شریک ہیں
آج چہرہ خوش تھا	میں حسن بنا پتھر
شکر لب دل آزار	سین تن کل لایہ
پون وری لہ عطار	عنبر بویہ سنبل بویہ
کہ خبر شیہ لہ سینکار	کل بر حسن چہ پور کہ
ہمیشہ دل شہ لاکار	پاور و سوخی پزوان
خبر نہ یہ لہ کوکار	تہ دیار پر شوند ہر وقت
غائب یہ دُز غنڈ آباد	زن و سوتر قیامت
خوش تغہ وہ موسیقار	دلر بایہ ناز پروں
نظر نہ کو یہ عطار	پہ نظر کین تین قطرہ

بل پناہ دا احمد نشہ

ملیہ شیہ پرور و کار

د غمت شاہ سرور	یاد تہ تن و کور
----------------	-----------------

مشرمین له پیغور

د ديه ست بازو لور

تل د زړو نوښور اوښور

سکه د زړه شو وین

غونښت به چار د عشق

خراب زړه بایه لکود

بیکانه لپلاد و مور

سینه سوي لک کور

بیاله غمبه کونه تور

خدايي ده لا وړ

زړه خلاص نه د غم نشور

که اشنای له یقین

پرايه نښانه سرخه

شهادتینه د مینو

چې د مینې غمې غوږي

که کونښن نوای مینه

چې د عشق لښکري راشي

بي سوختن آرام نکه

دم پدم ي یار یادینې

همیشه وچ شنلکون کوزي

دردی سخت د اشنای

هران وصل کینه پوري

د یار غم شېن اښک

د رڼې کف لا وړ

دل دای عطش	خون خمايشها دلبر
آه چشمه گل اندام	دم عجب شیر و شکر
سیه چشم دلربا	دل ارام مه پیکر
در گفتار خوش فغان	شکر لب قد عری
نازنین دل آذاب	سنبل موی زرد چنان
گلزار مشکام	جور سر و صنوبر
سین تن گل بدین	پری روی ده کل این
پر طرب یم غنچ	جهان کیره لر
	خوش آمدت تو فخر

دولبر لصفقوتنه

احمد چری دی خنجر

دولار جارشه دلباز	هم می سر هم می لغو
زنه دخی نادان وری	چه خلیری لایع شر

لکه لبتہ وہ و بیوی

سیلہ کہ دقود و زلفی

عاشقان پہ باور و سن

زہرہ سے کلمہ بند و ایچی

کھڑادی او مکادی کہ

پسرونو صرفہ نگرے

کہ دیار عشق سر کینوی

احمد دھالہ کہ اختر

خہ وایم دینی لزور

درست عمر نولینے

بڑاڑی دروی

کہ سر پہ تلو ال ویر کہ

پیر دا حسن میں و غنہ

کاغلی پیل نوا یلور

آتشهای زمین و آسمان

نشان میوی طاهر و جود

سوی منهدم و عشق

دعای عشق بی پایان

دانشای بس تر که بود

آتشهای آسمان و زمین

نشان میوی طاهر و جود

سوی منهدم و عشق

دعای عشق بی پایان

دانشای بس تر که بود

احمد شاه داوایی دلین

چو یان در قیاب بخوله مکرور

پرو چنان بکه گلزار

بیاید گل که در دشت

دانه قدرت دگر کار

که فوج صف و فر و که

به خورشید بین که

له فوج وین خور که

و ریخ را غله دلبار

ز به می هوسین

چو بنام خدا که من کلوند

د قدرت او به ی و دگر

میخ نشان و نشر نوی

خون و رنگ میوی بی

لقد رقت ي ناز يه مرم
بياد بوده غم و شجون که شد

است خاشاک و دوش خاک

محل دي چاري بلبل گار

دلبن خون خوار
ولي نكوري يكبار

يك تنهاد رلن داغلم
خبر نوم زه له كار

شبا خون مي پزه كو
چه خبر و اخلاص ليار

ناگاه بر گلورا غلم
بلبل ديار ثنا كنه

يار مي اوده و و خبر نو
تا وين صكر ابد عار

اوس و يرينم چري تنو
خوايه بريكه لاله دار

كمي يار دبل پلاس كنو
نه به مرشم سينه يار

چه يار در زمان كين
هميشه تل او يه جبار

چه يار در زهين يدي
خداي وركه كن خزان

دبلبل د غم د عاوه
وخيل يار قه شيداد

زیب که لُحْضار

همه لُحْضیل و سیه

یا زینبیاں مشمار

دیار زینت پیار دی

زخمی سیه شوکار

بی یار زخمی صید

شاید منم بوی زین و و

که صحبت وای دو دو

شهر ما قریب ما بود زین و و

ما زن حامله بودیم در کلاوت

اول کبر و دوم کفر و سوم عین

ته نوبت که یافت عقد ما اند

چو توان ما را داد و نداد یک نشان

فرزند هر برین چو طفل شیر

بال ما بست و دم به بت تاختنا

منع باغ وصل بودم با فرزند

ساخت کفن ملزمین و امان

چو هم غسل ما یاب و یاب

بود چه بر و پیر هم تو حیات

یکسری هم مرا هم بد ملک الامین

احلا دل زندل شد همه

و همه بکسل روح زد و روح

خوبایه نیر غار	روی طایفه ولایت
نستند رخنه ولایت	ما خلاص جنتی لاکر
ای غما جنم و جبار	طرد روی حاله خدی
بیایجنبل او طلق غبار	آن همیشه لئاسن بیم
بیاهاله داپس قرار	که لئاسن نه نوم
تل دینی منی بغار	همه می غوثه دکر بیان
تکره	داویلید

لک پر عشق نوازی لکتاب

پژ و نر لغوایی یوو	خناز به کوره چایوو
چه دز لغوب لایوو	خکله دیش به بی آرام
بی بلا محبویایوو	یاد دز لغوبلا شسته
ز به ز به شوکویایوو	خوبه در راته تاویوی
درد بی پند لما یوو	که می ز به ته بیضت کر

د جهان پر مخ دي مخگر	مخ ي مخ د دنيا پر دود
چې چنل قوت غروم	نمره قوت پتالا پر دود
دا کتاب څه سترگو	سیلا بود ذرا پر دود
خه بازار چي دندو	نور ستا حسن پخلا پر دود
حسن باح وچا ورنگر	د جهان په پنهان پر دود
ما ويل چې مينه نكړم	زه بي واکه شها پر دود
مينه نوي چې آرام وي	ما د زه آرام تا پر دود
قراري د زه مي نشته	بي قرار د لغو ستا پر دود
د لا وره ياد په مخ غوم	زه حيا بچيا پر دود

دا تمام عالم نښادي له

احد غم د آشنا پر دود

كل ي پلنگه كړه بله جوړ	بيا ي په دیر كړه دود
چر نه پنايسنه دود	اوس په ياد وي كړه دود

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

که کوم صبر یی صبر

ستا کیل و ستوی ز مهر

بیابند میند به چهر

ولی خان به دیار

چدر قیب چقله شهر

ترخ و یل به کر نهر

خرد مین لنگ و می شهر

بیا واحد غوانی سر

دین دین دین دین

دین دین دین دین

دین دین دین دین

دین دین دین دین

دین دین دین دین

دین دین دین دین

دین دین دین دین

احمد شاه به سر پردی کری

لله و لاله د مینی نه تر

خبر عار به نشی لاله

کره و کبر خری نه لاله

بقایر باسه دکان لاله

و یاد عشق باسه دکان

خرد مین تا عشق مین

دین دین دین دین

دین دین دین دین

دین دین دین دین

چې کورې دې د وصاله مېشته
د غفلت په نېایه کورې
د اینیل باور لمانه من کړه
د محنت شکار دت راښود

د ضاخیله زموږ د یار شوې

کله چې پلاس ښولې د وږ

که پې و وایم له راز	کور د ورک شنه ای غاز
مالا حال وېلي نوی	بیاد تا پخوله آغاز
په درد دې نه پوهینم	سړیکار د دې لاند
و د لېرته حیرانینم	چې د تا پخوله که کاز
ښال د یرې بد شوي	حشود توبه له بی غان
د بېلې پد و دې ستایم	د یر چغین کل کاږ
له یار و کورې و ماته	بیا به ماکه سرفراز
ما ږړ و و من نشو	کوشت غوړ که کلان
په مسئله شاعره کله	چاته ښکوري لسان

مخبري سید استرک

مکر و پیلای ط کاز

مخبري سید استرک

مکر و پیلای ط کاز

که سختی گری یار احد

به سختی او به پسران

هیچ نه پویم لدیاز

مخ دی بحر ترک جهان

ز به مینوی سترکی باز

ای و مینو دنی و آغان

پدیو حسن سر ساز

هم روشن یی تاخت تاز

کم استید و ساز و یاز

که مری سر و ساز

پس کمال مینو کاز

پقدم قدم در روی لانا

پقدم گری و فتارون

خوار عاشق به خد که

به نظری زبون چوی

جلو کن شین کدو

چمن کج روی که

چ فلک غنچه فتا که

لحن مدام غالی و تاز

سرایند و طعنه تاز

دوسری خبری دقتاً
دو تلمذین و مکر بلان
دی پیر و لبو کدین
توسری خبری حسان کدین

کسار چاشقان کین قبول کری

احمد شاه به چالشی سراز

بیامه ولی شرمین	آغنائی کوری نه پوهین
دیتین په لار دروی	کمان ولی دیت
دغه دریاب مایه یی	په یقین به ورنه یی
دریاب اصل به موی	په یقین که وپوهین
دکمان صورت که واخل	ته دریاب به موج بین
کتد و اخلاص و نکر	تو ابد به نولین
شک فانی یقین باقی کو	پا باقی به هوتین
دغم خیل یاز به ون وین	دکمان به لور که خیر
حرف دی که تلاش کری	په تلاش به ته بنادین

داده نشخو یو نو بدشتل رت ته که دوحسین

نمره به خلاص کړي احد شاه

که دروح بخوله و ییږ

ستا کمال دي و مبین

له آشنا به خبر شي و چو

په نصیحت ورته و ییږ

له نادان و و ییږ

له زحمت پصبر و توانیږ

په ترخه و یلومه کھین

چ لیا ن اړ دي هو ییږ

په فقره مه نولین

لکه زمکه په اوږیږ

ته بلبل غنچه دایر

د عشق لدره مویږ

عشق بدیه لغمان که بیخا

زړه به عشق بیتابی

زړه یو نادان دی

لاشنا که زحمت پیشه

معشوقه ترخه ویل که

داب د عاشق دادی

لکه قهر منین رحم

آشنا ی دیل و بارانی

ددیدن کل به زغمه

ایک غنیمت و یک کرم | جنس اویت و حین

امده احمد شاه و عشق من و عن رت

اویت تہ پو وہ د زید

در تہ و ایم و یب باندہ | لعلت خزا و خری و لعل

خاستا صلح من نشته | بد می سی مکہ و دستا

صیفہ بد آر و موم | ستا پوین می تل و ایخ کر

نظام ستاد بین و لازله | هس نہ چہ و خون حین

بد بخونی و ستالذات | ذات و نشتمد پی لوی

و پی پدود غا پی | زبون مات کر پی بد

لاحمر شاه لاس و اخلاص قیاب

دی و عشق لری و دروین

کفر خراشتی و پاس | عشق و نوزی یی و پاس

و کیم پتله و نو بین کہ | کہ او و ان پتله لاس

بیابانی و هیچ دانی

چو تل خوش گریه ای کاس

ولی ته ی کمر اس

ولی ته بی کم و کس

باغی به جرایب و کاس

نه معده خامین به

خامین پرتاد یرم

که دیر و دیری کرم

هوشیاری بویه احمد

چری پرینوزی لاس

مین زبون بند است

زنگ زدن به خاطر

جو به شما دان دی پوچ

تل به دی و نیم داد زبون

چه حد کین شاد این کاس

که و هلاک ته چری و کاس

چو تل به دی و نیم داد زبون

عجب چو دلا شرت لاس

که چو دلا شرت دجی لاس

پر سپین رخ دی تو زلف و کاس

لی دی سترکی دوز و چری کاس

د لهر شمس و قمر که گزرم لاس

عه لوری غی غی کاس

د شهر باز و د کاس

مردم در میان غلامان
هفتصد و هشتاد و یک نفر

کشته نظر و کوه و لبر

در به رقب بر تالان

تن حشما پمچ یارش

دهوی پل و دجرا غم

لاوب می یون نکر

چه دلس نازنین

که دباغ کلونه دیر

په یون ژب یارستای

چه لیان گل سیالی

لرخسان کل و دیر

چه دلس و لبر و نی

چو دیر

چو دیر

به تر خاکی

شاهزاده کوکب خداداد شد

سحر سحر و جادویش
دانشش ایله دیو و یاسین
همیشه و بار که غمه
عالم و دنیا که روزگار و
چه یار ندیم پست و کو
خرک خلیان بیل و ی
چو یار بدای که
بلبل چو پیکر یاد شه
دانشش مینه لاون
مین ادو دینی چویش که
اگر مین و اگر مین

مهر ز به کی بیدارش
لله و کلاس کو دانش
لکه بلبل دی به چویش
خوابی لسان کم روزگار
خدی و ندی و ی و ی
که صفت و جود و ی و ی
له سه کون صفت و ی
بی شام و ی و ی
ولکه لایه و ی و ی
ترست و ی و ی
پادشاه و ی و ی

چو یار در پیشگاه

سکندر جلالت

همه یار و یارانه

چو یار در پیشگاه

به تله بنگان دهائی

نگه در و رفته

نگه در و رفته

به تنگه کون کم یار فاوار

لاله رنگ سپین رخسار

گون بیا به کگذار کبر

بنبل مت که به چار کین

لو کین به مثل چاه

خزان سوی به ناتان کین

موسینم و رته کوم

نزد کوه به جبار کین

د و صلا نوبت می دای

دیو ترینستای بز فاکین

یار می گل او کلیدندنی

عل و تر که به یازار کین

مهر که پر ما و بنین

ز لایحه سپید زلف و ناتان کین

مهر و مهره خنک خورنی

به تله بنگان دهائی

نگه در و رفته

و بتکلیل عشق پخته کار
 زده بخور و نه تو را کار
 چه شهادتی به سکا کار
 مین زده عشق به کار
 عاشق ولی به کار کار

مازي ملك احمد شاه

دروغ خوی نشسته یلاریکی

پلو طخله یار به شری پان کش
 ستا خای نه در پی کجا
 یا به او بی تو به چل کوی
 د زب کل من خندانم
 نغمه یار و یار
 لاله یار و لاله

پنهان به زین خلاصی
دخان هجرت ملا پنهان

زبون شکر و شکر
پار و ماشق و پار

بجود و بنایه لایزال
ن احسان که بر لبان کن

د زین وین می را غل به لای
زین وین می در خله و دین که
همیشه چینی یار یار یاد کرم
د آهونو شمار بخو کرم
هجرات آوردی خدای دکه
خدای مثال او را هلا می
به شمال جذای به راضی
پوصال یار بخو نک جوهرین
پوصال ما آخه

د صورت و فنی و لای
د قوت طاقت می نشسته
د زین آهون کا زیم پاهو
هر نفس چه خیزی پاهو
مین زین و نه بسوی
جذای لکه مینون فی پزین
خوبنیم که وصال یار
زین پاهو و خست
پار و ماشق و پار

خداوند خدای دین و دین	ای که در کعبه کور کین
لایق نگار این ترانه ای	که دریا بکار و ز غنای
کم دشته ده و دشته لوی	نفس شیطان و دگر کوی
لایق و فراخ غریب	بر بستیا و یلوز عین
در نفس نبیند مآخذ پاکین	در جهان به یکه و قران
و غیرت لایق و اخلاص کین	و در نفس مثل مجریمین
ده کیتی و این لایق و کاب	خان کوه و تور و سادوی
بویله ده و نفس خاطر کین	و پایور غشی و مرا خله
مت کوه و یلوز عشق کین	پای پرواز کو منزل نشی

ایستاد نفس و قیام کوی	دوستان و سالار لایق
دقیق غشی و کاب و لیت کین	خاک و خرم و یلوز کین
لایق و کاب و لیت کین	نایب و لایق و کاب کین

کشتی بنده شود چوین استیلاص به ستاد غنیمت گمان

سپاه غنیمت و طایفه غنیمت چو دلاورانش زنده بخت گمان

محل ایستادن استیلاص ای لیم که نامشده شهید از پیکر گمان

از خانه دی پل بر روی خانه داران نینده به گمان

هر و ستاد و لبرکت می نمود حکم سر به تروی همیشه با

و شهلا مستر کو طایفه شهلا و احش

سپاه ایستادن در پیکر کد پیکر که صلوات بر جری

دوصال آتقیه و تیم که تش کو حکم نادی و حق

استیلاص که غوازی ارابه و طایفه

از او بریل هی وی یو و پشتیان

نصرتی و دلبر و اصاص هیچ به پیر و نشی و اصاص

یکسری و هیچ و یلید و ندی چه تل کرم و یازد و لغو

عالم خرب و بیغنی کبری ستاد و همگی و لی و اصاص

چهارم: در بیان معنی کلمات

دشمن: کسی که با تو دشمنی دارد
بشخصه: به شخصه

اسم جنس: اسمی که در جنس است
تل بریده: تل بریده

که در دنیا نماند: که در دنیا نماند
دشمنی: دشمنی
چلاد: چلاد
دزد: دزد
اصلی: اصلی

احمد: احمد
امدی: امدی
سیاهی: سیاهی

مجلسه

کے لیے کہ وہ عادت شریعتی

اشعار و نثر

1960

فصل پنجم در بیان فضائل و مناقب ائمه اطهار علیهم السلام

لله دی سینه مفرضانی

10-4-57

ای احسنو

مفتقنه فاض

الحمد لله رب العالمين

[illegible]

صح نقابا في نقابه

الشيخ محمد بن طه

۱۰۰

ملحق
مجلس الوزراء

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

منه

درد و آه و غم و غم

فیضانِ برہانِ عیسیٰ علیہ السلام

نوی و ملت کو

رياض

تاریخ

دودیه بنو مریم بی اعراس

دیدی و نه لنبه ییا

و تعلق ولی لڑی مقرر

غز غازیہ دہستانیں

لتر وای و نقشه امراض

100

100

که در جیم و طواف	از دود و دما
خوبه رویه طالع	بسیار لایق و بی خطا
که طالع بر بارش	زیر و سر کجا خراب
فرخنده و لغو دنیا	داشته به باد طالع
به بیند که کوی است	هر چه در او نه به طالع
و دکنش و خلق نوکی	به مستحق مکره ایست

بی پروا ی کریم عشق در
 صبر و بردی تو به طالع

دنیاده دور باط	شماره بی خطه لاف
لایق ناورد اسپیکار	به پیری بی احتیاط
و خیرین به حکایت	به خیرین به حکایت
پر عشق این سبزه	به مرکز نشی استقام
نادان خیره و کزله	عالمی خاکه لاف

موتی ہفتا فلجی قطع شش و احرام

دوی پاک معنی دادہ د کہ لانا لاط

حرف ع عقل عجب موابہ

چہ د حرف معنی بی تقاط

بتلہ زلفوی خانہ پم خردین ی خطاط

تہ کی کبیرہ پردا خیل در باب خطاط

لن زہد دم دی بویہ عاشقان کنہ جوط

عاشقان چہ دین دی پردوی ولی شود لاط

گفتگوی کین بی ساریہ تاتہ خرد وائی خطاط

ستا پکار کین سر بازی کہ لہ دوی ملکن جقطا

حبیلہ چیخ رنگ ورت تل پکار کین دہ لظاظ

و کہ داغاپہ بخت و ولی تمہدا غلی کشا

کہ مر خربہ در زہ کورم نظریہ بکریہ خرمی خطاط

ولایت دین محمد	ولایت دین محمد
وکیل علی محمد	وکیل علی محمد

د د لېږدغوي اخيستنه
چه کاتنه کوي طراط

<p> و اعط خبر پو عطا معبر کړي اي و اعط خبر پو خبر کړي اي و اعط و اعط چه ابلاغ د پيغمبر کړي اي و اعط ده و عطا تاج پسر کړي اي و اعط بله قوم د پوي د پل د پل </p>	<p> تاج و عطا پر منبر کړي و اعط د خوښي خبر يو اي ستاسم د پري تو او نو که زيادي ده مضموني و اعط د حقا عقيق دي بوي </p>
---	--

دہنو بی حسبر یوانی ناخبر بہ خبر کی یای و

مستام دیدی خوابون
چا ابلاغ دپیغیر کری ای

که ریادی ده مفسر وی ده وعظ تاج پسر کرای

فوق تحقیق دی بویہ بلہ نویسی یوی لایلی

وای خضر پل فتوح خبر نکری وای
وای خضر وای خضر وای خضر وای

و به کرم امتناع	در می داوله امتناع
که فرشته در امتناع	در پیش کرم

تألیف و تصنیف : آقا میرزا محمد باقر

15

پس سنان به بود ماغ
 منکره و دود و سناغ
 و لعل و قند که آغ
 سبیل که در خشتا لعل
 زری شش سیال که لعل
 بجزه سدر سناغ
 خراشوی لب لعل
 دنا سوت لعل لعل
 بیا بجزه لعل لعل
 سر که لعل لعل

این سبک لعل
 گنج سنان لعل
 این سبک لعل
 به لعل لعل لعل
 خدای لعل لعل
 خدای لعل لعل
 دمن لعل لعل
 صبر لعل لعل
 بیاید لعل لعل
 کماران لعل لعل

بل به پند وای احمد
 این سبک لعل لعل
 شیرین لعل لعل
 لعل لعل لعل

بسیار در این	بسیار در این
بسیار در این	بسیار در این
بسیار در این	بسیار در این
بسیار در این	بسیار در این
بسیار در این	بسیار در این
بسیار در این	بسیار در این
بسیار در این	بسیار در این
بسیار در این	بسیار در این

شاه اسلام و وطن پرستان در و ده
داده لاری کار که دی و ده کاغ

سینه که از این	سینه که از این
بوی جهان	بوی جهان
میرود وجودی	میرود وجودی
جان ته و در	جان ته و در
و در	و در

<p>...</p>	<p>...</p>
<p>...</p>	<p>...</p>
<p>...</p>	<p>...</p>
<p>...</p>	<p>...</p>
<p>...</p>	<p>...</p>

کتابخانه ملی افغانستان - وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

SECRET

[illegible]

عبدالله بن محمد بن عبد الله

بسم الله الرحمن الرحيم

پیشکش: چارٹریڈ

کلیہ و تحقیقات

احمد شاه به غزاري ارزاني

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

۱۰۰ بیست و نه لغزاری مجیا الحکایب بدو و خا خا

اعلم اني لاجل هذا اكتب لك
ديواني في هذا اليوم

عقد سترلي جي اميد، نوي
اوسر ديوان پند جي

سنگاپور شپه ناریه و شیم بیهی خا خا

آن عینوتیم در منور

نور منور در منور

کج رویی لا فلاک

خواخیزه بد ملاک

فرودگاه خان ملاک

په دیار تندرستی

نارنجی در منور

نارنجی در منور

نارنجی در منور

نارنجی در منور

نارنجی در منور

نارنجی در منور

مین کوشاه احمد

لک میتک زلیخاک

نوری بیابان

نوری بیابان

نوری بیابان

نوری بیابان

نوری بیابان

زن جود که کرده که

زن کار که کرده که

زن کار که کرده که

زن کار که کرده که

زن کار که کرده که

رازی و همی و کنگره	خاک و خردی و بنده
خمر و زلاله	مخزان و کوی صفا
لک و نه و ناله	تیر غمونه کوی بلبله

هیچ میسر نمیکنند
که دوزخ و دویاله

حبله مینه خان	بلبل چین برلا لاله
خپل غیب و مته	ناز ان ندی و شیار دنی
که خان سل گری تالا	دوبی لاله غلا صیر
پدیدن و بعت سو	مهر و دین اور دی
بانو غشی و غنر	تور و ستر کو سپر و جنک
سری و بلر می لرو	بول و مین و پو لی
پوت و پودری لیاو	داده حسن کاتدی غشوند
مشک و پست کوی و بی	مین و پست سالی نیجه

ماهی بانی بهر
دوره به دوری

ماهی بانی بهر
دوره به دوری

چهار پر خا خونی
احد شلو و خلو

بجمله خرویه تکرار
برج و او بهر
انسانه و بیرون
پتار و عشق بند
لاریه ملی کری
و بهر عشق
لاریه و شری

دنا سوت تون
ماهی بانی
الحسن و حسن
و بهر عشق
دعشق بر لاریه
و بهر عشق
و بهر عشق

ماهی بانی بهر
دوره به دوری

کس زنده چنانکه بکشد که
جمله زنده همانند سیر بود
در تمام دنده پیوسته بماند
تجربه است صیانت تازید کا
تا گوشت فانی فانی پینه
و نه سیر سیر معرفت ی
چه نه سیر نه معرفت ویر
چه در دلون مندا که
مثال بازاری ولیه پتر
ی شایسته می خورای من
مثال به احاطه جوید عالم ی
ورش له احاطه جوید عالم ی
در حق و عیال عالم عیال ی

عالمه یی و منزه است
ایضا و منزه است
میخ و لا حول سراف
مکوت و دولت اسر
مکر و پرورد سینه
یقین فک و فالت کنا
در روح نودلیون مندا
ترو معرفت انسان و ک
سود سودا خا بستر و ک
بیاد بل عالم جوید سل
و عرش پیک و ما اشار
و عرش پیک و ملت ک
عالم به درخت دغ آینه

عاشق خنده بانو و
مکر و دبه لاف و

کافر باطن و
مکر و دبه لاف و

که خندانک ده بانو و دبه لاف و

که خندانک ده بانو و دبه لاف و

همیشه آه و غوغا کری خاله
مهرشان الا بلا کری خاله
کرچوان چاک پوا و لا کری
شیرین عرقه شا کری
هر دم زهری پاکری خاله
چه دزد تر اهو کری خاله
که بتلیم خنده و شا کری
خوبه آه و کوا و کری
که بلبل غنچه چار کری خاله

منه بیا و لا زلا کری
کف خنک کباب و لا کری
کون بیا به بیهوشی
لک افریده ناقار شی
دیر و یوشور شور و
بیا هله به ته دغم لدره
و شهادانکن سیلن و کری
دلبرانی شونخ و شکلی می طرا
دیسری کلونه و یوی چمن

— 10 —

[illegible]

مجلس شورای اسلامی

المجلس الأعلى

١٠٠

1964-1965

امام ابو عبد الله عليه السلام

پدین می و زکار کوی

دولت آباد میں عاقبت

و عاشق به وار و فل

مرحمتی و زواری

سید فیاض علی

44-38861-100

معظمہ

5

100

100-443887-100

11

154

15

٤٠٠

تاریخ و تمدن

کتاب در فضیلت و عظمی و جلال حضرت علی

که در چهره و رخسار

شماست باین خاستگاه

بل رفتن به نوزدنی

و روشن را که راه کل

و بی یسج کر که لو

بی لطف خبر نه

چو بر بیان دغوا

و چو بر داغ دی لود

که در کرم تنه تل

و ما به حال و به طیان

چو در کل نوم پانوی

که در خوسر و از کر

حاشی و در مایه

حاشی و در مایه

دشمن شاه پند و خیلان و ک

به تنگ به یاران نوری و چیل

چو در وای له گل

خبر ندی یواکل

نمای و چو نوری بسجل

و دران لب که در ک

و جلیل ذریعہ کہ
یادمان کی جلیں ہے
وہ یاد دہانی کا نام
پہ غنچ سترکی کوں ہم
پہ زبا پہ سترکی خکہ
جدا بی لکھ اُدھون
پہ مراد نیم چہ بہ مرشم
کنند نیم چہ اداں کوں ہم
ذرا بی دہ اداں کوں
نہ دغلی غلامی ہو
جہاں بیلون سر نشی
جہاں بیلون سر نشی

و جلیل ذریعہ کہ
یادمان کی جلیں ہے
وہ یاد دہانی کا نام
پہ غنچ سترکی کوں ہم
پہ زبا پہ سترکی خکہ
جدا بی لکھ اُدھون
پہ مراد نیم چہ بہ مرشم
کنند نیم چہ اداں کوں ہم
ذرا بی دہ اداں کوں
نہ دغلی غلامی ہو
جہاں بیلون سر نشی
جہاں بیلون سر نشی

نه مرگه نیت و لور و جفا
که خپله بلندی سحره نوبی
لورنگه پامو با بید می شم
داد میوزم می جمل کورته
بر لاله تبه نه نظر کر م
دنا سوت پو هم و رش شغند
خه غجب بلزادی جور ^{چیر} دیکو
خپله مینه می تباری نیلی
ملکوت کور خان ^{دیکو} صا و صو
بلبلان لسان کی خبر ندی
عله کل و مچه می یالی
که آشنای چری نازداوان
که هر شود ماد می و جبر ^{ی نند} دوا

مسلک لورم می جری می
لورنگه پامو با بید می شم
دنا سوت پو هم و رش شغند
خه غجب بلزادی جور ^{چیر} دیکو
خپله مینه می تباری نیلی
ملکوت کور خان ^{دیکو} صا و صو
بلبلان لسان کی خبر ندی
عله کل و مچه می یالی
که آشنای چری نازداوان
که هر شود ماد می و جبر ^{ی نند} دوا

بدریغی و بختی / بدست و بدو و بدو

دشمنان و دشمنان / دشمنان و دشمنان

دریغی و بختی / دشمنان و دشمنان

دریغی و بختی / دشمنان و دشمنان

دریغی و بختی / دشمنان و دشمنان

دریغی و بختی / دشمنان و دشمنان

دریغی و بختی / دشمنان و دشمنان

دریغی و بختی / دشمنان و دشمنان

دریغی و بختی / دشمنان و دشمنان

دریغی و بختی / دشمنان و دشمنان

دریغی و بختی / دشمنان و دشمنان

دریغی و بختی / دشمنان و دشمنان

دریغی و بختی / دشمنان و دشمنان

جایگاه ولایت فتح دوزی شاه

نهادد دنیا فانی کنیز نیست

دنیایا فانی ایمان بسن حتم

دیدم شخصی در محرابی علی

بود در محرابی نه سپهر

بر و گفتم نیزه جنس خود جو

بودی خوش روی بقتل یار ^{موی لا} مشکاف

بمن گفت ای فردی حقیقت

که طریقت کل بود معرفت ^{نزد مقدر} خار

چونکه من دیده ام و آیند دان ^{دی} بر

خاموش باش زین گفته ها خوش

در مینه صابان مالی بگویایم

بسته سراسر دی پای تم

بیایان بلبلی حاضر

کار چو بسوزد بخت

چو کرم نوشته کا دل

روم بکنی نکسته بودم

خود بلبل نا هو و او

غصه فاشه تا دوش

بخت چو بسوزد بخت

بلبل چو بسوزد بخت

بکنی نکسته بودم

سلطان نه منم شیدا

چراغی بیلندی و شیراز

احمد بسکت مکوان معشای

نه بنم کس که بگوید این معاد عالم

و می کون دل خرابیم

ستاد ستر کو دقتابیم

بی دینک چلا بیم

تل به غنچه تر کو خوابیم

بکام بوی دیو بیتابیم

بیک دزلفوی لایعابیم

راشته نه سینه کبابیم

نه مقتول دفر چابیم

خمار وند تا دیدن دی

ستاد حسن له حیرت

که در خونی کبک زود کرم

لو پر سال کن پین حق

هم تاجه کا نیاب	سید الشهدا
حق ما و زو پس	خداوند سید شاد
ست ستر کو شهاب	جنتا و سید لشرب
بیسمه اقیامت لعل	خو می و ایتیه پس
بلیتون اور کین کبان	عاجه و یار قیامت کی
نور و هر غم و خراب	خلافه دی یار که مله لای
و پر مین یی پرا فای	ن بخو کوم صبرونه

یار من کل و نولجا دی

بڑا لاج و شهاب

ستاد زلف و قد و دان	که فرخ پند نادان یم
غلام ستا ماه تابان	که باد شاه دست جهان یم
له خون دله خون افشا	چو کورت که سلاست یم
لحیت دله بریان	ماوی طر به پند و یکن

د رختي الميرده ستره	چو غلطان ستره
بچيلان هم پي ميروم	پد يسه ولي حور انا
د ديدن مقام خيشت وي	چو د عشق سر کي مان
چي نه وي م فخر نستم	په ديدن بيدل لونا لانا
دودي ملال سترکي	بکاته ب ستر غلطان
پو غور وختي مي رضا که	خان غور وختي مهان يم
که هر خړ په لبارد روم	آخر پانډي د عزان يم
که بلبل وماته ووپه	ما هم زده ووپه ډاليم
عمر ياد غنډ تيرين يم	ترو خولن شادان يم

داد نيا فال احمد
بار خويش به په ايمان يم

هغه چرکي نهان يم	نه پيچيله دینه خليم
هستی نيتي خا لکوم	نکه دمه په هيڅ پانم

4- جلد اول

کتابخانه مشرقیہ اسلامیہ

حیدر علیہ السلام و بیور اظم اوس عالم و بیور بنار

وجود علم کثرت
لکثرت یک تنهائی

یہ عالم وجود و نیاک - امتنع علم و نیا

الحق قرچه شبهه روزانه شبهه روزی نهمی و نهمی

یفتین ہسی بوند لاکر چہ دلوی کرناک عنہ

کہ خان وکوری احمد علی

۱۰۰ غیر و و دایم

نہ چلائی میں رکھوں یہاں
درود پڑھتا ہوں ہر وقت

و بظلمت خیلای ملک یانو

چهار ساله شاه نظر کنو

SECRET

ماونده سینه بیکد
دوستی بیکر و توجیه

ماونده سینه بیکد
دوستی بیکر و توجیه

فاجعه اول به لاسر و فاجعه
که هر دو ییلتانه بر یکد

چهارده ماهه تمام
بر غافل بر سادام
غافل خنده و له دلام
خبر ندی له پیغام
که پیا له سیر کی ییلتانم
هو یی پیا له انعام
همین وقت لیلتانم
منته به منته

د لبر کال انعام
و غافل پیشت لایله
عاشقان یی حاجی که
دانه تشنه نی ییلتان
کفر نیوی صحرای
بر قیام فانی
چه دایم مجرم
منته به منته

د او عشق خوږه پيژنم اساډه پيژنم
 هر که ديار پيژم و شلې د چا غم و صبح شام
 عمر شپه و د خ شيرينې ولي ناتي دي بې ناکم
 غم پيژم و بې کره د

د بې پي خوږ خورم

مينې پيار پي ملک کړم او د غم غمونو تنک کړم
 ستا لوري ښکانه کړه پيژنم ښو هيزم د مينې فکر و کړنم
 داسه پيژم د نري جي و کړم مکر پيار پي لږه شري
 معشوق دي زه د نري کد زېږ پويي د و لاسون
 چنل زه پي باور و پيژنم ولي د پيژم د کور و خور
 ست ستروست کړم پي کتلو پيژم د خمي توپر با نو خنک
 د لورنې تينک پيژنم د تر کوستو کور و لاسون
 د لورنې کور و لاسون د يازو د مينې د نري

احمد که یار با که گاهم ی
که یاری کین ز به آید زنگ

آوردن فان واره دنیا گرم	نه چ یاد ستا مهر وفا گرم
دانشم و شوقند و آید به	چه حیات می و زو می و آید به
زوتی به صدف دلدلی گرم	خرمی لاس می یا می توانی
ورقه کرم که ز طکا خنک	پند می نو می نرم لریب
به کرم به سپین چنار شیدا	دهای سوری کرم دی
پسایه سایه سبزه گرم	دهای سوری را باند ش
به عشق به ز به نزهت گرم	چه نخله دله خبر شوم
که خنک و فاکه نه خنک	که مویان چاکه هم فاکه
نه چرم لاس و زو نه چرم	که یاری یار یک تنه ای
تو خنک و شوقند و آید به	که یاری یار یک تنه ای

میلاد عشق د یار کرم	ناله یار غم پیلا کرم
چند پند زلفی تار کرم	نصرت به خیرت بیمار کرم
اوس ارمان د سپین و خا کرم	ز به تور و زلف و بند کرم
ز به بلبل د کرم کلان کرم	مهر و یان لک گلونه
ز به غام و دلا له نادر کرم	ککلی که نثار دی
پر بلبل غنند چغارا کرم	چند گل بخیر به جمع دی
د بلبل نادر و بیدار کرم	ن او ده و م خبر نوم
د احبل سر به و مهر نادر کرم	آشنای لوبه در و م
یار لخانه مشت باد کرم	کمی سر و رسته نثار کرم
بی و یلوی تو جاز کرم	د آشنای سر پکار دی

ای بهد شاه که یار محلی وی

رقیب به پین کوی ناتان کرم

ای نادان حشام
بمنه پکار که تمام

چند روزی که در آن
مکان بود

چند روزی که در آن
مکان بود

چند روزی که در آن
مکان بود

چند روزی که در آن
مکان بود

چند روزی که در آن
مکان بود

چند روزی که در آن
مکان بود

چند روزی که در آن
مکان بود

چند روزی که در آن
مکان بود

چند روزی که در آن
مکان بود

چند روزی که در آن
مکان بود

چند روزی که در آن
مکان بود

چند روزی که در آن
مکان بود

چند روزی که در آن
مکان بود

چند روزی که در آن
مکان بود

چند روزی که در آن
مکان بود

چند روزی که در آن
مکان بود

چند روزی که در آن
مکان بود

چند روزی که در آن
مکان بود

چند روزی که در آن
مکان بود

چند روزی که در آن
مکان بود

چند روزی که در آن
مکان بود

چند روزی که در آن
مکان بود

چند روزی که در آن
مکان بود

چند روزی که در آن
مکان بود

در حقیقت غلام	در حقیقت غلام
چون ده بستانم	چون ده بستانم
داده عشق لیر لایم	داده عشق لیر لایم
عاشق سولیک کلام	عاشق سولیک کلام
داده و شوخی لایم	داده و شوخی لایم
دیده لیولای لایم	دیده لیولای لایم
عجب خاندی کل لایم	عجب خاندی کل لایم
بن را کون شو لایم	بن را کون شو لایم
خه مست ده کلفام	خه مست ده کلفام
عاشق ولید نام	عاشق ولید نام
پی حیل ده خام	پی حیل ده خام
چند اله الف لام	چند اله الف لام

پی حیل ده ده خام
 و احده شاه ملیکم

<p> خداوند پادشاه او را در میان دلاوری و شجاعت دستی که در کف ناله و جوی و دریا و احدی به یادش بکاف </p>	<p> خداوند پادشاه و با او در میان دلاوری و شجاعت دستی که در کف ناله و جوی و دریا و احدی به یادش بکاف </p>
---	---

اردشاه دثانی نور وطن پرینو
د اول نور وطن کرم چرخشام

<p> خوابی می بکن ز قوم او را و نبی بگویم گویی می ریل سري نکوم چاه ز راه که جوی نه باحتیاج کری لیل لیل </p>	<p> ای دقش شامیت هموم دو حلت دین طوطی و بی لوی المانی کرمی ده پای که دانی و دقش چوبه ارواح و دقش چوبه </p>
--	--

مهر به تہ ماحصل نام بلبل

احد شاه کہ وہی گندیا لہر

اد طش طمع بہ نگر یہ تہ لاشوم

ضاح نہ کمال نام

بلدی بر حسن دہ تما م

مادہ زہہ پرمیل فون

لک آہوخی خوشخرام

وا دل بی پروا

داد عشق لمیو حجام

ہم سانی ہم می فروش

عاشق زہہ بارین لکرام

خالہ نام زلف و اسونہ

خوات بہ خلاص لک نام

چمن مہبتیادہ

خاکہ زہہ وری بی نام

دو زہہ چناطہ نشی

چم مینہ وای خام نام

مادہ زہہ لہری خلی

وربت ذاری بی نام

یونظر پر عاشق حاکہ

بیای کوری لای نام

بالسیدی و رختی فہی

داد عشق لہراجنا

درد و دست به غواری است بر تر و میانی

بنا بینه خانه و میانی ده

احمد شاه ی غواری کل نام

پا زدود میو جام میم	د زنی و لدر دی آوام میم
سکه عاشق و کل نام میم	د و غنی پشان خوله ده
تلخ خانه پنا کام میم	کت جام و لب و اکری می
هم فکر بسجوی نام میم	کم خدای می جامد و زنی کو
کشته ستا جنم و آوام میم	که غمی ده پو بنی لحا له
خه پیادی کل نام میم	پستر کو وینی ژام می
تو و بکوم زن بر آوام میم	نمائی و ده دیار چم دی
بیاطام و خه خرام میم	کمی غم که یو آوام می
له مقام بی نام میم	کدی یار په نظر قوم
لاوب لاک لام میم	که یار دابا بن کاتد

چونکي د کار پیاوړه | اي تيان پکار خام نيست

نظر که يان ستاوي

ان بعد پکارم تمام نيم

د زېږېدې تايو وړه منم | چه مدام که لاديدن علم

که بناو پديدن نکر | دي يو مري ستاغم

پوکهي که نظر وکړي | د لوي لوريه نشي خه

د زېږېدې ستا پديدن جادوي | هغه ذوق تل لغم وي بېغم

چه د کل پد وختد اکري | د ادغم خنه خراب لماتم

د خراب پور کن تل پيچي | چه خواستگر طمع پر کيک غاټه

ميني دي چي د بون کون بله | چه د غم د بون پلاس پلارم

که خواست ما پد کار رضا که | مينه بون کرم لود شايه خه

امينه که تخته ده خو خوبه ده

اچن د دنيابه کوم لار کړي نيم

که خوش شادی آید م

بین می سنله رانله

سنله داده اوس بی ویم

خلود نوره وائی اته یو

حساب کروائی اته شای

پره الله نوره د پاس

سلم و خلوت یه سه

دوی نائی خنجه بیلیرین

خز نوره رایب ییایکم

همه غره نوره نیا نظر کن

سینه یه قور زه یی پین

و خانکه یو وایه شین

امره بیارته لطفه هادی

و ملاله لولیم عشتم

چیراب یه نفسی عالم

سه یی بنه واده ای عالم

حساب کروائی اته ندوی ^{لی} اتم

اوسنم وایم خنجه زیاتوم

یو محیطه رایب یی ^{مقدم} ملاله

چه محیطه دی سیری نشسته ایم

یو خورده بل تر خنجه آت

خکله انسان قرآن وائی عالم

یو بی مثل مرغه مشو مکر

قره لاسین یو دون وایم

خله لیه خانکه دون کنم

ده صورت مرغه یه وینا ^{لقلم}

آینه پیرین منجمه لای	چگونگی منجمه لای
منجمه منجمه منجمه	منجمه منجمه منجمه
مکان پیکان در مکان	مکان پیکان در مکان
وای چه تیر سوخته زله	وای چه تیر سوخته زله
له محیط وای پر دایره	له محیط وای پر دایره
داد هر صفت لور محیط	داد هر صفت لور محیط

له احاطه خوان خنکوه راغی

دو چینه سریه زکوة زه ی بندهم

بیاد قلعه دود خروا غنل	حین ما ستادیم کارگاه
هر درک دستور حسن شهرت	سر سپه داد و دم این پیری
بیلنامه دی لیون پکوستان	دلبر خاییدی منجمه
دجوان غمور دکن بخارستان	فراق میزدی که بخارستان
هم اسیر دی در جوار پیکان	هم اسیر دی در جوار پیکان

مع نکاح کوه و دشت و دشت

د پيالو تاري ست و د پيالو

چو نظره تا د معجکستان کرم

د رخسار لاله دي ماچ و ماچ

بي ديدنه د روزگار ريار

نه به بت خوله ناري چنگار

لاکه کوه و دشت و دشت و دشت

مع پيالو تاري ست و د پيالو

د رخسار لاله دي و د پيالو

نندان و سر و کلان و ليرايه

د پير و لک لک و د پير و لک

داد خپل زهره حاله بخدايم

سما شاه دي پرد دوستر کومين

اوس دي سيله شهبلا په ترکستان کرم

برج و نيب که شنه خالون

سپيدان سپيد و غلبرون

د لعل و صيه و ماسه

سپيد و نيب و نيب و نيب

چو داسه کس و کس و کس

بنابسته د باغ کک لونه

د نيايت مخي چه نشته

هم خوشنويه غبر و نوبه

په قد سر و صنوبره

چو داسه کس و کس و کس

سہواں خیرہ زبون

پر عاشق سے کناروں

بنکار کہ دوزہ پر میلانوں

ہمیشہ کہ ناتاروں

دکولی کہ کذاروں

چری و وین بین غم زلف ^{تاروں}

پہ خزان و چہ بانوں

بی بگالک دِوَن

پرزہ کاند رفتاروں

سہ نوکان لک لالوں

ہم ی خوی لشاخون

کا دہلادی وہ کا غمزن

ورجہ جوہ میں زہد

کھل خضاب لالہ زبان

لہری و رخ بانو غشے

بی پرواہ و سبیل و یہ

راجہاں یہ محفکر

آمن جہ و نشمین یہ

چہر الخبلہ حسن و شرمیک

و یا قوت پشان لیان دی

و غامیوی تجلی خنجے

لو نکین یہ دی پناہ

صراحی کردنی بہ

دلبری یہ رنگ برنگہ

آشتیانی لافان

خان بچس آراستہ کہ

سرای بهار و گلزار و بستان
بنه عجبیه خجسته

گلین ماوسه عاشق
داد مست و عکس کار

احمد شاه دیار طویله

وسکه دیر که چغیارت

خدیج نازنین
نور زلفی و مه و عجب

دلای عطریای
خوش قامت کجین

سید چشم دلربایه
کل لثام ده قرین

مه بیکر و دل آدام
زنی خشکه سیاه

شکر لبیم غنیم
یو عجب نازنین

مکمل بخانه خجرام
د مشقه بوی نازین

دل آزار و شخ و شک
تا دور و خور و کجین

خوش آمدن بوی و بوی
کج و عجب و عجب

عروقه شک و شک
خوش و عجب و عجب

کون	کون
تل پزه و نوتک	تل پزه و نوتک
بی بی ایت	بی بی ایت
تل و زه و نوتک	تل و زه و نوتک
داغی و نوتک	داغی و نوتک
خشا و نوتک	خشا و نوتک
تخت سینک	تخت سینک
عاشقان به ی لوت	عاشقان به ی لوت
صباح به نوتک	صباح به نوتک

پد عادی احمد یاد که

هرچ داغزل واپین

تلق ویه نه چین	تلق ویه نه چین
نالیدی ز رونه وین	نالیدی ز رونه وین
بی له تیغ ز رونه وین	بی له تیغ ز رونه وین

زرد و نه همی بود که
چه حاضر و ماروی
که هر نفس کیری کم
تل و یسار و له وین
که هر نفس پر نالید
بر بر رایشه مین
نه کل یو مینوی کم
د باوان پد و دینم
د غه چل ویک و چار کم
پر بوجیل یو د زه پوهه
نه خر کند ذات صفات
فاخر کند معتمد
که خواهی میته لخت

چوله پت استوار
نوع خشکله سهیل
تل و یسار و له وین
ملک یو یو یه یقین
چوله بن غو که شیرین
د عشق لار و تکه پین
شوم حرام لد و پین
د عاشق پر دین میت
بیا چوله شما مین
تر بملک ییم و رقیب
سترکی طریبه خدمت
چه ملاقات به ما مین
احسب فالک و لعل

چرخه خوي توتنه ساهه دو تيم بهين

سايه خيله خوي پايو مهم ستاده لوگين

اه اهل شاه خوي پرينده

چرخه وي لب شيرين

شبهه کرم ارمانون

در ابله ولا ري نشه

داد تياره عنم دايه

مهران لندون نيول

دزم روي پچايشه

چو ياران خيله بيلير

کون اين خيله کوي

موش بل سده خوي

لوتک پلاس کوي دهاني

چا بوسو پاو دون

پادمان پروردی کوه	خاوس و دل و لعلی
خال میخ میسدا نون	هفت شرف و نور یاران
به فراق زده به عادی	ما و او اسم کیا و نامی
احمد خوانجی و واسنجی	
مسین ویری کبابی	

کون زیب که شمع الون	دولبر و سپین محزون
زایت دزافو بنما نون	کون زیب که شمع الون
خه به قرا ویت مین ^{بن} خه	چه لری دایم مار ویت
مصری قوری ی لاسون	خه بر قرا که مین دین
غن خری همیشه محزون	مصری قوری لاسون
تلی عشق پر میدا نون	غن خری همیشه سر و نه
مخ چمن سترکی گلون	من شندان ی دلایلون
چند لای سپین خابون	مخ چمن سترکی گلون

چې هېڅنډې سپړنځي نه

چې هېڅا پرېښو کړون

چې ژبه د پښتني اوږون

ژبه ده احمد خله شوه اغون

خلفه بس حيرت

خبر نوم ليدځان

خولک مي له بيابان

پدرياب شو ناکمان

پلار هغه و زوونگان

ماشودي وکړي دښان

بيا ته پش وي خندان

پلار دي پيژاندي لمان

ولي ته خوي ن ليکان

که نه وایم غلجان

ن پين ماوم

بل قوه مي نور نوو

هاپا ووکالېڅه شو

چې له سړيرون کړ

سړي لويدي وځ

مور ويلي چې دي پلار نه دي

پېچي د کال پش وي

ماويل موي نه والي

نه چو الیلا و زووی

چو بهر چه بدست کن

از کس که در میان ووی

سکینه یادت نشود ایمان

نوحاره زیر کانون

دست آفتاب و اخوت

نمر هسی و نژاد و رخ کو

محبوبان پسیل را غله

مخ می فروغند خلعت

فلاس و ربه و سیر

دعاشق بیکار را فلیه

دشمنان شمشیر با نای

احد یمن می ماند کوفه

چو طبعی ملری کرتار و کوفه

بیدست میاید کوفه

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

والصلاة والسلام على من لا نبي بعده

وآلِهِ الطَّيِّبِينَ

ای دل غمگین

کنه خیره دنیاوار غم

صفت کرم لجانان

بوی روییده خوشنویس

دعا عشق ده قدران

شکاربیم غضب

گلخانه لاله ناله

سجده روی غیرت

قله ناله عطر ناله

نکین محبت نیت

دل آرای عطری

خوش آمان غم خان

ماشق با سحر جان	دل انا که کج و فغان
کویلدرو روی کمان	خفتان خوش و نلکا
پتای نمره و روی ناظران	داده دلین میسر
خویش بر سیلاب شاک	سرو قد سرخ جند
نور دماغ کس لعلک	آمن چشم و خنجریم
لاس نه آخن لمان	سحر کن شین کر
له کفاره بی ارمان	خوش زبان مهربان
بیایچین دستان	خون ریختنک انگیز
له زده ده مهربان	لب در شکر بیز
آدام و روی له جهان	کمال اندام خوشتر
دعاشق دزد ساما	مازنین ده قرین

سبحان مهربان
دشمنه امیر شی نکهبان

چو می بیند در روی پادشاه
که از محبت میسر خواهد
ستاره ای به کمر نشسته
پاشنه به هرینیم
واشتای قه بگوردم
ز به بگردنک خویشی که

آن جلالت در کمر نشسته
که از آنه نه ستانهای
نه به خویش و نه تل لسان
تل به و نیم لب چندان
ز به خویشی که به پیران
چه و نیم و می زلفی از آن

احمد شاه که همیشه وصل می یابد
که قرب غم غمی لحاف

خشب دی رخسار
چند ن لری غار
سینه ی عجیب
ولادی صبور دی
سرو تکد فلزین

بنایت پشته ناله
پا خربری بنه
سپین خرایه افاد
سری سترکی به کلون
سپین جویا به مر

فلا تفرحوا به

سواء كان الفلاحون

سبباً في غايون ^{درون} دي

كه و غوايه جويستانون

و رته جوي مين ^{رون} زبون

طوبى ^{رون} بندگان كه مرهون

د قيب يلكه عنون

كه خن جوي كرم كدبون

فلا تفرحوا به

سواء كان الفلاحون

سبباً في غايون ^{درون} دي

كه و غوايه جويستانون

و رته جوي مين ^{رون} زبون

طوبى ^{رون} بندگان كه مرهون

د قيب يلكه عنون

كه خن جوي كرم كدبون

احمد شاه دويان خونروي

و سكه ديار كه صفون

چرخ جويوسه ^{حصان} او بونون

خدايي دي نكه مبتلا ^{درون} دي

ابداً جويي لگهار كه كندون

چرخ جويوسه ^{حصان} او بونون

خدايي دي نكه مبتلا ^{درون} دي

ابداً جويي لگهار كه كندون

و کجاست که در میان
و کجاست که در میان

خدا که بی شک و تردید
پریشان خاطر و بی قرار
و جبار کل و محض و بکل که
باد که دیار خبری را

کی یاری و تکیه بر دوش
و تکیه بر دوش و تکیه بر دوش

و کجاست که در میان
و کجاست که در میان

کعبه که بی شک و تردید
که به عبادت و بی قرار
و جبار کل و محض و بکل که
باد که دیار خبری را

کی یاری و تکیه بر دوش
و تکیه بر دوش و تکیه بر دوش

و کجاست که در میان
و کجاست که در میان

و کجاست که در میان
و کجاست که در میان

و کجاست که در میان
و کجاست که در میان

مجلس اول

در بیان احوال و عادات

و مسائل و معانی

و مسائل و معانی

و مسائل و معانی

و مسائل و معانی

و مسائل و معانی

و مسائل و معانی

و مسائل و معانی

و مسائل و معانی

و مسائل و معانی

و مسائل و معانی

و مسائل و معانی

و مسائل و معانی

و مسائل و معانی

و مسائل و معانی

و مسائل و معانی

و مسائل و معانی

و مسائل و معانی

و مسائل و معانی

و مسائل و معانی

و مسائل و معانی

نویسنده: آقا میرزا محمد باقر

تألیف: سید محمد باقر

مکتبہ اسلامیہ

1944

الحمد لله رب العالمين

سید علی امین

چشم کل و یمن خنثی و یمن

دکتر عروای پهلوی کی کتاب

حسن پبایتی عظمتہ
حسن بناتہ نورم

الحمد لله الذي جعلنا منكم

۱۰۰

100-443887-100

عسیر علی گاندھارا

عاشق کد سید مجیدی

لایمیتیشن

مقامہ دوزخہ احسن دی

وہ کہہ رہی تھی۔

100

السلامة العامة

اسی غلہ چر تل تل ماحدی

داصفت لٹان برامدی

روزنامه پارس

پاسری پویشی مرکز

ہم یہ ہے تو خائفی آو

جاننی ریڈیو بریکر

چشمه دل کو مکر

چشمه دل کو مکر

وہ ہوا کوں دیے

تو بنیاد و عطیہ کرے

عاشق سہلہ و ضاد کرے

مع بکمان کرے بیلی پٹ کرے

پلو فاختہ لمس

سہ لبان دی عزائی دی

دسپی خولہ خیرات و کرے

کہ احمد شاہ بہ نباد و

چہ ہشت طاسد و

چہ پوزہ حیلہ نادر و

ارواح جو رہ بلہ دین و

دست ملک و زمین و

هنگامی که روح خود به قفس روحانی خود
پرو شدت بنده یکاکی

چون نوم ارواح خویش بود
خویشی خوابین کوتاه د

دلاهرت مجاب صورتی
که و خیل یک ته کوری
دو دیدن مراتب
د تو حید آفتاب و نوح
پرو صورت کنز جان و
اوسد اخیل وطن زوفا
معرفت بین دیون د

احمد سایه له نبرشته

ولی مستقامت مایه

دین حسن د خزا نو
نظم ده چشما نو
حسن زین چوبی د خربو
اوکه کریم وی د خزانو
حسن حکایت د خزانو
لاس د جا پر ساریه

هفت کلاه چنان برآ

شیر شاه در دستش

کنده نه بر روی دروازه

میری شکفتارون درو

ایستاد بر سر دروازه

به درون گشت کار

میر و کلاه کلاه

چهار لاله کون بی

ایستاد بر سر دروازه
کنده نه بر روی دروازه

خاستن خلوت و

ز به بلبل بکسر خست

لر قی فراغت و

ن دیدن پرده جنت و

وامامت و سعادت و

چو بوی تلخ غم هیبت و

درست جهان بفرخند و

به شجب ساعت و

د مخ زیب و کلاه

د دیدن پیمانه و

د هفت لاله بر خسته

ای همای پر سر دلخ

ن بوی هر من نکه

پار نظر کبر ی

سین خطی به یازده

یونیس کی تیر کاهند

دیر نرود چمن و ده

ددیدن می کو سیکت

چه و حسن ته چه کورم

سین خطی به یازده

دینک شیکوید زده

شکایات تو حق است

شیرین یار لک شربت

شیر و شیر شده ی قدرش

شاه بی ترحمت هر که

مرواح عالمی به جنت

نمی یاسترک به شو

چه لیا هم پیاله شوم

تورضه چا و دی زده

پاوان لاس پر بله می

مقیان مامیان دی کوی

پهیدن و یله نژدی شو

واله اار تو لور و شو

هم بتر کوی ای یه شو

چه پر حربه خه پیری شو

چه یاد مرده ان زلفی حرمی

همه چه کلام خواجه نوری

چه عجب سحر و جادوی

چه حال کی در غزلش

چه عشق کنایه غلیظ

چه تلم دخترا ن شیشو

آه ای عجب شکر و ن

پند پند ی نشانی

د عاشق پند بل سیرانی

د عاشق پند د غم جری

د عاشق بیاد عشق غلیظ

بیاد دین و دنیا و دنیا

د عشق پند شکر و ن

د عشق پند و کلام و ن

همه چه کلام خواجه نوری

چه عجب سحر و جادوی

چه حال کی در غزلش

چه عشق کنایه غلیظ

چه تلم دخترا ن شیشو

آه ای عجب شکر و ن

پند پند ی نشانی

د عاشق پند بل سیرانی

د عاشق پند د غم جری

د عاشق بیاد عشق غلیظ

بیاد دین و دنیا و دنیا

د عشق پند شکر و ن

د عشق پند و کلام و ن

چراغی که در میان مردم

نور افروز است و مستعدی

بر عاقلان و بیاض و کرم

که در میان طلبتین

ناتوان و بیچاره

دای و دای

چراغی که در میان مردم

نور افروز است و مستعدی

شاه احمد سر و عاشق و مستعدی

چراغی که در میان مردم

دین بر رخ باندها

ای شاد و جفاکار

لا اله الا الله

ن بهد الفظ تکرار

دین مینه دانه

لورج خاق و ده

لا اله الا الله

دین مینه کلاه

عزیز و صلوات

ای و تکرار

لا اله الا الله

چراغی که در میان مردم

نور افروز است و مستعدی

چراغی که در میان مردم

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ	تَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ
وَلَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ	مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ	يَكْفِيكَ اللَّهُ مَعًا
وَحَبْلُ صُلْبٍ	لَمَّا سَأَلْتَهُ مَا الْوَدُنُ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ	هَمَّ بِمَا يَنْسَوْنَ
بِي يَارَ عَمْرٍو	قَوْمِي بِمَا أَصْلَكْتُمُ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ	ذَارِيكُمْ مِمَّنْ سَاءَ
دُخَالِقُ يَامَرْزُوقِ	جِرْتَنُورِي مَلِكُ خَرِي
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ	وَسَكَّةَ دَائِي صَرْتِي
وَحَقُّ يَادِكُنْ نَزْمُهُ	نَدْمُهُ كَرِيمِي غَافِلُهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ	دَانَمِي كَرْتَمُ حَاصِلُهُ
ذَمُّهُ كَوَيَالِكُ بَلْبَلُهُ	خَيْرُهُ يَوْمُهُ كَرَمُهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ	مَعْرِفَتُهُ خَيْرُهُ حَاصِلُهُ

خداوند مهربان است
و با خیر و مروت
که با صلای و مغفرت
همدرد و سترگ بینا
و اخروی خیل جان
و حسابی ستی لایه
و دنیا طایفه خبری
مکره و اصفی اری
خدا و دنیا عین باس
پروانه فکر کن بقیاس
که گوشتی که می لاشانه
همیشه وای بر غنا نه
ای خدا دل حیران

کهست کوی است که
لا اله الا الله
خان جهان دار غلام
لا اله الا الله
لکه کریم چه حساب هم
لا اله الا الله
بیای جود و محبت
لا اله الا الله
زنه و سکر و بربا
لا اله الا الله
آخر الدین و سید
لا اله الا الله
چه پنا خیر و کریم

چو نه دايه دايه کيئا

ميد خوان لبهان

کونه داد ده سنا

ماد عشق چلان دم

لدي لفظ معي هم

ماد عشق دي خبي

ن سکه زده يي کيئا

که داخان آمخته کري

هم که داد کري کري

هم که داد کري کري

لااله الا الله

والله معي آه

مسي نعت والي لئون

لااله الا الله

هم و ملاح وليه کيئا

لااله الا الله

بیتين بار دي کيئا

لااله الا الله

نشی لزنه لر جي

لااله الا الله

ته به زمه به دين کري

لااله الا الله

لااله الا الله

لاغان باغي الله

لااله الا الله

دي ناظره منقول

سلام دیکند ملا
لا اله الا الله

صوره که لا اله الا الله
ذو جلال و اکرام

ته و نه یو که سر این
لا اله الا الله

تایه واد و یغنیان
بی غنی و یغنیان

داوینا که یغنیان
لا اله الا الله

خوین خرم ام
در حضرت جبرئیل

هم بخواند یغنیان
لا اله الا الله

وینا که یغنیان
لا اله الا الله

نه زاری حکم الله
شیریند بستم و کلام

ظالمید ستار حمت
تلالی که در الله

و تا فضل کم ویری
که در یغنیان

چو یغنیان
حکیم و حکیم

چو و خیل ملز که
دایم حکیم و حکیم

اند فخر و شایان ^{است} / نفس بی کار و عند الله
 گفتار من کهم غلام ^{برزم} / شیطان طریقه ^{باز}
 سکه دزدانند و ^{بش} / بترک خزان ^{شنگام}

تله یاری غوا ^{است}

ایست خدای نه لجه

در وقت دی گون ^{بیکاه} / کنی داج ^{بیکاه} / روز و عمر
 او گیتی شکست ^{بیکاه} / تا کمال ^{بیکاه} / دنی
 نیکو ^{بیکاه} / سر ^{بیکاه} / کمال
 دی ^{بیکاه} / عمر ^{بیکاه} / وید ^{بیکاه} / ما ^{بیکاه} / جید
 لاس ^{بیکاه} / موزی ^{بیکاه} / بودی ^{بیکاه} / نوبی
 که ^{بیکاه} / بی ^{بیکاه} / عقی ^{بیکاه} / با ^{بیکاه} / نه

چه دایمی رود و دی ^{بیکاه} / عمر

بگو ^{بیکاه} / ای ^{بیکاه} / حق ^{بیکاه} / الله

ما یار یار دایره دارم
که من و تو و تو و تو و تو
تو و تو و تو و تو و تو
دخ و دو و دو و دو و دو
چه یاری که خود اغیار
نیم و نیم و کل چند که
خارج و کل و ی همه کل و ی
مشتوق و ی که باردی هم
که در و باغ و دلیله
تار کو کار که من و تو و تو

ما یار یار دایره دارم
که من و تو و تو و تو و تو
تو و تو و تو و تو و تو
دخ و دو و دو و دو و دو
چه یاری که خود اغیار
نیم و نیم و کل چند که
خارج و کل و ی همه کل و ی
مشتوق و ی که باردی هم
که در و باغ و دلیله
تار کو کار که من و تو و تو

احمد شاه که دایره ی هم کل و ی

دایره ی یار کل و ی همه کل و ی

چه یار یار که من و تو و تو

تد اھس نیلینتر کورم	منی تو سکاره بنایت دی
نؤوی وە بکوردەم خە	کلیار و ماته کوردی
لەخ و پرتوتە کوردەم خە	کەل جەهان سپین پرتوتی
لەوێ و خەتە کوردەم خە	کە و خە و تەدی کورەم نۆری
نۆر و نیم جەمال کورەم	نۆر جەمال خەرتە کورەم
عەلم و جود کورەم خە	بە جود و مەلەشە
نە و جود نە عەلم یە و رە	لە جود و جود بێم
بۆرە کەن لۆی کورەم خە	تو عەرش لوی بێم خە و رە
طاقت لە جنت کورەم	بەخت لە طەن رەبغی

یار بۆ والی دی حەمە

نۆر لێ و الیە کورەم خە

بەلێ چە دانە لە کە	پەرزە داغ کە لە کە
دە و کەن خەلە دە زەبە	دە و کەن خەلە دە زەبە

چون کس چو پندار آید	نیل خور که سهری
چو پر کل درگی ناله	قریه چایب دی
بیا خزان زنده ناله	پله میه هوسون
که خان دکل بخور ناله	ده خاریه مغزی مات
کن مینی سزگی نور ناله	دسرد لال به دیر شے
لک نادان ده شام کمال	دنبه دا میه بچا نکه

هر بیان چه عشق وی

احمد شاه ی جو پندار آید

یو کو زار و شونا کاه	د معرفت له صبحکاه
اوس ژوندی کوغم کاه	خاصورت یه لما بیل کاه
دنا سوت به تبا کاه	د توحید ژوندی هنر و
د چک شریک کاه	د وحدت جام و خواهر
د قدرت لوی به دوی	د رحمت چلک دی نور کاه

چو تل آگاه دور می پناه	خاکل مرزوب و مراه
سختن و صخ بله یگا	پشتین سری کراه دی
به کمان بندی در دهام	و معرفت او به دوانی

که نظر در دست و کر پی

احمد شاه بکر به خلاص غم

بی اختیار اختیار نکه	خی می زنده باختیار نکه
لاهی و شعلی قرار نکه	خو آشنای دی لید لی
کتر له داغ مدار نکه	د پیروان لبودی داغ کو
می و شب خور بیار نکه	لنبلودی پر دی سو
بلیان و قار نکه	پیکره له ناله و نام
بلیضم بل کار نکه	داشتنای غمی نو دی
بیهان از بار نکه	همه بار پر ز می و کلو
چو کل نه چغاف	له بلبل بکل ویزی

ز به دگل بوسینه یونی
پژده ایستد ز اچه
کن هوی پوره خبرای
لله هوی پوره تین
لیونی و سب کونیه
د فز زک الله یو غم
چینی یار خپه تیریدی

هېچ پوره داری چا زک
بی ز د لیل د کور
ښکاري به پر کیدلی کنا زک
پوره دی و چا حسنی نانا زک
ز به ی جوی قرار زک
لار پر د نیت و کور
هغه شپه دی سحر زک

و الله شاه دیار خنا چا ده
خدای دخی و نیا دیار زک

باد قاهان که غوږی و تون
د آشنای دیک غواړه کچلی
د آشنای دیک نظر آسادی
ز به خوله سینه زور و د

ملل یو بچي نه موندنه
خو حساب و کاله یا دینه
د غم و غم که د غم نه
د کم زور و غم نه

انسان دلمه تالو بایه یی کنه خامین پمخاقت دبو
 دمنه ک خطه یی ننه که حاجی شی پکه پدینه
 عاشقان لجه بخت کلن یی کنه ستاده حسن خدکم یی مهینه
 دمنه ک تنه یی موارو خلک داوغان استیارکن ^{بولم سینه}

احمد شاه که غواړي یاروونی

د چیل ننه کنه سینه ضا اینه

مخچری بیا په ورکه چه ییلاخه چری پوړه که
 له عاشق حشه لیدی چه پوښتن د منو که
 ناتا کنه کوین تحقیق چه دکور که
 بکاته یی نه پوهینم چه قتل د سرو که
 بیزدان یی مری لښی که زبه پوری پاورو که
 دغه بخه خلاصیږی یند یی د زلفو پامو که
 دغه به ناری نکه د خشم یی د تور د مارو ^{پخو لوکه}

که عاشق که فریاد کند و قهر کند بخونیند

منج کب بنکان نیی پتی دخیو تار که

که نظرد که احمد شاه

ز به به باغ دینه کلو که

چه بازی که به اغواء گون شنی استخوان

و جالاس و زنده رسیدن بدیدن ز به شنی بیه

چو له کت و حیرتیم ز به می کنیوت پاراه

اشنائی ترحل زایت ولی که دوی اغواء

بیایار به نقتیوی ز به چه کنیوت به براء

له کثرت خدا حسود

و عرفان دین اضواء

منقول

نن بیایار به و لاری نورانی ترید فاری

سپین عابن میمنه که من شونان شکر لاری

بهره دین و ستاره پلایه پله او پی

مشارون لاله کونای / لبیل ذره و رتبه زاری

چه داهی بر رخ تراشی کبر / تر و بوی سوز نوی کار پی

ما و یل بزدن می بخندوی / د شاهره سحر که زب و نه

که لب نمی دلبسته مارا کی / خواب لب به تاب تان جهان

چه تسبیح دسهر و یانوش / زاهد که هر خرم بر سجده زاری

که عرق دی بطاعت خلق

باری ته لغز یابود عاغوا پی

مست می پسینه بی عاشق خکوی / د بخیل صغیر غی عاشق خکوی

که هر یکری بلا کین کسبیدی / دستا پر سر سپ غی عاشق خکوی

که چرلان بیاجات و کوری / د غه نازیدی لوزن قطره خکوی

تو عاشقانه زده خونخواری / له هیچ دلبه کوی بیامی

که هر دلو کلو پسیل باشی بیام / داو میشو توه پسته خاشاک

که نوری بر کعبه و طهری

که بیدار خوری و ایتان

مت می بیند امت لالت

به طهری و طهری

ستاره ایست و طهری

دندان که جزو طهری

خاری ترکی با طهری

ن احمد پد یان خوش هم که دین و طهری

ولع طهری عیان می عاشق و طهری

لاله می طهری و طهری

دو طهری و طهری

دو طهری و طهری

کون زیب و طهری

سپین و طهری

طهری و طهری

دو طهری و طهری

دشاه زلفی تار تار دی

صینه بر زبیره غار

ماران بهت وی بر کینه

دشمنی زلفی تار تار دی

بقدر سرو و طهری

سینه و طهری

طهری و طهری

چون وصال بهشتی	کوه بهر بر سر آوری
که بکار دشت درباری	کوه بهر شاه عقل و زوری
عشق به باز منگی کاردی	باز آید کل در جباردی
عز و بدل و صایری	نه دوی و نه کجی
چندین نبتی صد غلری	زلف و امثال به مائه
ایخی مصری تور کوزاری	منگی باز اعل برینی
و عاشق به کوزادی	دوا به و رختی و لاله باغی
دی کندلی زمر و پتاری	پوکر یوان باندی غوغی
که در حسن به باوادی	پوکر لورچ ز بهر کورم
و بیساله خوا عزیزدی	چندین کس که کل رایغی
چه غم تلوی و نر کاردی	جنت خواست بهضه که

وز خواستون و جنت و که

ایحسان و کار دینی

خجسته یی که بدین

جلیل و میان رفیع

خجسته یی که بدین

رفیق ستاورد و بیگ

که دستاوردی بدین

که روز و بله یوای

که این روز لماست کوی

لرفیق خد مانه کرم

ته چند ماهه سم نکوری

خجسته رفیق بجز کوی

رفیق خجسته خیر لوان

طاعتان بیرون طاعتی

دار ستاره در طاعتی

نصرت جوهر یک کوی

دعای طاعتی بکوی

بله میان چو کوی

دعای پنج وقت کوی

رفیقان ماته و باد

علموت و استقامت

عالمی و دل غماز خدای

دار استقامت طاعتی

حواله کریمه دوی نادنی

خجسته رفیق بکوی

چندتا اینج کوی

چهارتري د پښتو په بڼه	چهارتري د پښتو په بڼه
چهارتري د پښتو په بڼه	چهارتري د پښتو په بڼه
چهارتري د پښتو په بڼه	چهارتري د پښتو په بڼه
چهارتري د پښتو په بڼه	چهارتري د پښتو په بڼه
چهارتري د پښتو په بڼه	چهارتري د پښتو په بڼه
چهارتري د پښتو په بڼه	چهارتري د پښتو په بڼه
چهارتري د پښتو په بڼه	چهارتري د پښتو په بڼه

امد شاه د بيلتانه خبر پرېږد

کړي خبري د وصال مادي نوږي

سپه زلفي تاد تاري	په مخ کوزي بيايي
سپه زلفي تاد تاري	سپه زلفي تاد تاري
سپه زلفي تاد تاري	سپه زلفي تاد تاري
سپه زلفي تاد تاري	چې مخ دي ناقراري
سپه زلفي تاد تاري	چې مخ دي ناقراري

شهر وایه سستای	کوه خورده خلدای
تل ویدار ویدای	سینه زلفی نادر لوی
که است که بر کمر که	زنده لاله بر کمر که
د عشق پی همی لاری	که است که بر کمر که
د محو و جفا داری	سینه زلفی نادر لاری
عجب زیب که سپین	د محو و جفا داری
سینه زلفی نادر لوی	تل ویدار ویدای
سپین غایبون لب آیدای	مور سترکی خوشترای
شته تا کون و ناکای	سپین غایبون لب آیدای
بر رخ دی لاله زاری	سینه زلفی نادر لاری
کلی عشق یاسود	د لغز و ت ماه افروز
خسری که نودون	کلی عشق یاسود
همچون ستر که غمخوار	سینه زلفی نادر لاری

و که من می نویسم یاد می

خواب و ای کاش با من

چه لاری بند که یاد باشی

چه و قتل آشنای یاد کنی

هر آن در برین جوهر

بیا باشد چه بودین کین

مین و او شده را لکین

ولی عمر که یاد هستی

تو و جگر نک صورت زلفی

و من می نویسم یاد می

و بستانه بی سکونت

بهر خبر نیم به جوهر

باشد یاد بر این صاف

و علامت هرادی وطن

که برین لغت است از غی

که هر چه غم خیزد یقین

که حق تکیه کرم تکیه

چو حیل نه دیدن وی ز عمر

هر چه خنیا به دانش به بیارت

ای احمد عمر که به هیبتی

خدا و خاوی پریشان دی

آن جلیل منم به جوهر

بی تو حلا و عینا و این

آشناي بر که بين بسته	چرا بر ولي کوي
خدايه پس خويدي	پژواک خدا خويدي
ياد تل و ويسي خياله	خاموش و ياد خداي
که مي ياريد سر خويدي	تو قربان مي شيرين غاي
خداي مي يارونکه ملاط	خدا هم د ز به آسان دي
خدا يار رضا بکار ده	چه رضا ياد ايمان دي
که هر خوش کرم ن فکر نه	ياد باقي عمر جلا دي
ارمان نگر من د عمر	خدا يار بشمار مان دي
که د ز به پلک مايشي	خدا قبول يار و خيال دي
يار بولي قبول نوي	بنائيت کلي د بومنا دي
باختيار به مي خيلدي	که شها غور آسمان دي
به ديدن کبري شکسته	ناردين به خون کان دي
دخوي جانب لمحه	لهر چاکني کويان دي

دیند مرغان و پر و پلا

تو چو زبون سا محبت

دیند مرغان و پر و پلا

و نه ی کل منک کول

چو س لک هوس و ی

د عاشق و سر زندی

راخی هر چه تاب لوی

تل و یه د سر مری

تل پذیر کوی بازی

لهر چاکو ی یاری

خ و فایه یی لای

که پسر کو فضا یی

یا سزا و آستاری

و نه ی کل منک کول

چو س لک هوس و ی

د عاشق و سر زندی

راخی هر چه تاب لوی

تل و یه د سر مری

تل پذیر کوی بازی

لهر چاکو ی یاری

خ و فایه یی لای

که پسر کو فضا یی

یا سزا و آستاری

مهر چرخه	کای عشق کای
مکر و ما و نو پیر	کجاست
که خراک ی خفته	لحان پکا
قتلول ده دی خیزه	تل و مر که که تپا
خاله دانه که زلفی	میت بند توی
قتلول بی سعادتی	پر دیسی دیری

قتلول دیار دانه جهان

احل خونه ده پر دیسی

کوه دایره یار دی	شبی گل خورک
چرخ دایه قدرانی	خرید لب بنساعت
ساقی لبوب	همی سیکو
پندره	هم میکل
فرخ خال	عجب خند

SECRET

کرمی و بزمی

سید کاظمی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

غیر ملکی سامعین کے لیے

جی کے لئے

والحمد لله

کلونہ دکنلار دی

ماہنامہ عالمی رسالہ
کری

تہ عجاصل خیل

صید و مہجاری

عاشق راحہ لہ تمنا کی
کے ہاتھ خط لکائی

100-443887-100

100

مجموعہ

پیشکش

کتابخانه ملی افغانستان

مجلس شورای ملی

١٠٠

ياران وار

گفت نظر پر مالوے

کہ مالا سویا ہے

تسليمه في سنة ١٢٠٠

مجلس عمومی

FOOTNOTES

که در دستان و دلی

دینار و دینار و دینار

خاموشی و پیر و پیر

و سار و سار و سار

که اسبابه و یو و یو

که در دستان و دلی

دینار و دینار و دینار

خاموشی و پیر و پیر

و سار و سار و سار

که اسبابه و یو و یو

شاه احد ستاد دینار و دینار

که او به یو و یو و یو

دینار و دینار و دینار

خاموشی و پیر و پیر

و سار و سار و سار

که اسبابه و یو و یو

دینار و دینار و دینار

خاموشی و پیر و پیر

و سار و سار و سار

که اسبابه و یو و یو

دینار و دینار و دینار

خاموشی و پیر و پیر

دینار و دینار و دینار

خاموشی و پیر و پیر

پہلوانان پس نولین	پہلوانان پس نولین
مرد و مرغ پس نولین	مرد و مرغ پس نولین
دراویشی سیلاب پر غبار	دراویشی سیلاب پر غبار
دجلہ پر تہ پیکر	دجلہ پر تہ پیکر

احمد شاہ مینہ مکر

بہ لہندای تہ پکاری

مین بلبل پہ ہوسین	دجلہ و دیح و دین
زہری کل پہ ند غنچہ	دہنمکی سرپتان کہ
زخم زرد پہ جو رہی	دہن کل و مرغ تہ کورے
چہ دکل پوی پر کلین	دہن مہ بلبل ٹوندی شو
بی مرہم کونہ پر ہار غنچہ	داشتنای دید یہ مرہم
دبلبل تہ پر نازین	دین کل و نولین
بلبل شکہ پہ مستین	کل پیالہ دین

باده یار لور و شب

که راسخ احمد شاه

ماده آشنا بشر لید لی	د زره بنوری پیلانی
د زره خود اوزره نوزو	د ازل پتوت پتوت
د آینی صورتیه را کر	ما خیل خان بکیر لید لی
مخه د ووه د آینی وو	و مرسله چاکر لید لی
معنی می ولید لی چپله	له معنی معنی د ووه
و محفوظ است و کون	عشق عشق پرمانه لید لی
عشق بیایسته نوروو	د عاشق بر زهره دانی
عشقی جو به میزان کر	عز فلک په اتله تلک
د عشق ستاره پر کونین	نور د ایمان وی تی خلی
چه صفت د صفت	نور یا خلی صفت لید لی
عز و چه عشق ایمان و	هغه نور د صفت لید لی

چو عین غزل عشق تو شد / شری تو عین غزل عشق تو شد

دو دست کو نظر یو شو / هر دو دست کو نظر یو شو

عکس و عکس جوابت / دی لاغری و سیدت

داصل اصل می پیامد / عاشق دلبر جوانی و

چو شاه صوفی نو و درویش

خکله و درویش خزان و

نیو عینم ته دی چای / چه دهر چای پر ضای

له عاشق سر و از کوی / بیالرقب سر وای

عاشق دی و در خاوری / و رقیب تی و لی شای

زیر اختیار ستادی / چه و ره خوانده نیای

کنه جو روحا کوی / خراک بوی بیوغای

به بند لوده سرخیزم / چه ته ملاعصاب

و تم و دست نواسم / ملی ته خوب شای

نظری به عاشق نری	ترخ عشق که مایه
نه که مرغانا کریم	خسب طبع بین و نظر بای
خلق و زنده خالی شوی	خجسته و زنده آهن بای
نرمه و صبر به خری	کینه به سطا بد و صبر
و عاشق بزده شریکه	بیاه زنده ی یکتای
عشق دی آینه که صفا	خکه پدوی سترکی نلی

خوبن او به احمد شاه

چه به نظر و دلربای

خادیا ردین بکار دی	عمری یار و بکار دی
بی یار عمر چه تیرینی	هفت عمر ده آشکار دی
آشنای دی ده سترکی	چه بس سترک و سترکی
زنده لیا و سینه دی	چه بی یار زنده به دی
میخ بخوبه نه کدایم	چه زنده و دی کدایم

نصرت و زنه تنگي مين و وي اييا خياري

ز ديه چالي دلي نوي چو مين وي دي بولاړي

يو ننگ كل ديار نازيږي له ناخه دي بيار دي

مينه د زنه كله لك بلبل دي پچيفاردي

آشنايه ديو ياديني چه داوښي بچار دي

لهم چه يار چه نظر نوي

په نظر جهان داوښي غاړي

مت بيا کوي خبري خوب کهار لك شکر

سږ لباني خامي سپين غاښ غاړي

لهم کتاي تشم ده حسن په ټنکري

و روځي په لنډي با نوي مکڼي نغري

د وويو تالان څو که معشوق دري زوي

ده داري لاقه لسته بچسني مهم کوي

ليني مع زرين آوري

زده پشته داري

چو چنگه دود چو چو

زهره بي بيگيت

زهره بي بيگيت

رخساره گرگونه

زده ساهه ايلعنه

بنايسته دي سهم کري

بيگه چو چو چو چو

زهره دي تادلي بي پوشتي

چام د ذره و نه تدي

که جام ستاده لبوراکري

هميشه چم شکسته دي

که مي جام ده مي دوزي شي

دود و خوشحال پسته دي

که ور بل له مخ واخون

چاينولي نور پايه لپت دي

مخ دي آقاب زکله خيري

دود و آتخاب حسن و شدي

چه مياشت باسي لنون

مخ دي تادلي بي پوشتي

سرمه دي ستره دي

مخ دي تادلي بي پوشتي

بيگه چو چو چو چو

پیش از آن در می سوزید که

سوی و عاشق زده است

پیش از آن در می سوزید که

سوی و عاشق زده است

لپه هر صباغ به دلین آید

و معشوقی که زده خدای پرست

ستای و چون گون در دل

نگاه بل در می پکو هکلی

حصار زلف و عصاره گداز

بر حصار که نظر که حار و جلد

تل و مستی تر کو لشراب

استغراق و مستی و جلد

که دم بر بدن و شن

خوب و پیاپی و شن

ستاده و معشوق و گداز

میند بر هفت که چهل

خو که غنچه که هر چمن خلاص

بلبل خکه مرغ نیم بسوی

چه ستاده و معشوق و گداز

هر صفت جری لایق و گداز

و لیوان که دین و لیوان

چه لکری کل و دین و لیوان

عاشق و عیار و لیوان

شکه او و عیار و لیوان

مهری که دلین در دل
کدیا مکن با دل

یار که پیشین روزگار
هر آن تیر و مو بر کوه

احمد دیار ناکه
کد خراش پد غایب که

بلبل خوش بهار دنی	وقت و نو بهار دنی
گل مستی از دنی	دلبل پند و عنونه
داو تل شی بر دنی	ده پسر بی به ذریه کلونه
نقش بر میان کبابی	وزرافین و ته کوری
گون و چاند به کویا	پنج خیر کوری کایه که
عاشق بی انتظار دوی	کد که که کد که که
پندار به کین خلدی	خلای دیار که ماله

مهری

شکاهی دیار بگذرد
پس در هلیو منت بلردی
چو چوای نریکی فرایدی
که در بیکه کجایم
پدیه دو و حذو کجایم

سربستی پر کیری بویه

بی عشق سرده کجایم

ته شمعون شهابی
هم دزد و نو قتلای
چو دی نوم پیه لای
تی هم پیه ستادی
چو ستا پام مشغولش
ته خود باغماشیدای
و غفلت پرده لحنه
کنه دهر زمرکی های
ستاد مینی له پرتو
هر عاشق وای چه های
ستامون بپریشی
که هر پر کیرم به خای
چو قهر و شمشیر بوی
چو قهر و شمشیر بوی
چو اختیار و نظیر بوی
چو بادشاه و دی کدای

مستعدین دانی	چهارم
طاعت و بندگی	چهارم
نورانی و تاریکی	نورانی و تاریکی
ماوراء و ماوراء	ماوراء و ماوراء
په معنی در بین	په معنی در بین
دشمنان و دشمنان	دشمنان و دشمنان
سفر و سفر	سفر و سفر
کرم و کرم	کرم و کرم
وزیران و وزیران	وزیران و وزیران
یاقین و یاقین	یاقین و یاقین
مکرم و مکرم	مکرم و مکرم
مستعدین و مستعدین	مستعدین و مستعدین
مستعدین و مستعدین	مستعدین و مستعدین
مستعدین و مستعدین	مستعدین و مستعدین

یا قلم بر اقله ذمه

ایمن ما هستی مکن مایه

الحمد لله الذي هدانا لهذا
دعوه ذهبه آگاه دنی

الحمد لله الذي هدانا لهذا
فات می خرد پنبه آگاه دنی

الحمد لله الذي هدانا لهذا
لله اروح در روح پناه دنی

الحمد لله الذي هدانا لهذا
لله جود دیوی نوری خرد دنی

الحمد لله الذي هدانا لهذا
وسکه جانم نور پناه دنی

الحمد لله الذي هدانا لهذا
ن معرفت جبهه آگاه دنی

الحمد لله الذي هدانا لهذا
مانده علم خرد پناه دنی

الحمد لله الذي هدانا لهذا
یا عظیم مقصود دنی

الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما همس خانی را غم دنی

الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما همس که پیر آگاه دنی

الحمد لله الذي هدانا لهذا
ما همس که پیر آگاه دنی

احسان خود هم در احسان بی تو

و فادیت بیا عالم عروسی سپهر

چه هیچ تو و عالم ^{دو} معشوق و معشوقه

مالا عشق لیلی ای دلشون بکشد خنک

خمسد عشق شبنم کشت لعلات پرده

ن جسم جوهر خرم صنایع خدایم بستان

بعد که بقایه باقی نشد

فکر فانی داشیرین کرم

تو بگو که استودی چه آنر دی عهد تو

که نور غمشان شده در حبس بخت و حکم

یود و می سوزد چه در کما کاذی حکم

تو حید ته زده کن جویی تو حید دی خوراک

که غنای اصل به این جسم و مدد سنان

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

والصلاة والسلام على من لا نبي بعده

لغير وصال کمان کن	ناله وصال کمان کن
خواب کن فرض شیطان به بین	ناله وصال کمان کن
عشق لقاوت تار پتاک	صدا بگوشه کن چندی
صیت عیب یار استغفار	گردد یار صیت برون دی
عشق لقاوت برون هلاک	به عشق به ناله وصال کن
زهر بلبل سبزه خار	خبر بشی له محبت
چنت وجود ماصل لاد	محبت یو سوا دی
به اصل زهر کو کواک	به اصل مصلی یامویدی
خبری و بلبل به منتظر کن	لاصل به خبر شوی
ای خنده خان منیار	بیای کن خبره یرو

چون که در این عالم

چون که در این عالم

که پیش زنده پناه دای

و سکه پاد می شود که

ایامه بتکبر مرتب دی

یقین چه به زاده

حضور عین دامن دنی

خسب خریه فانی گرم

هر وقت مقام کرده وی

حضور و طالب بخش

هر وقت که تر نشین می

نور به سبیل پاهای

که میان مقام بلند دگر

چون که در این عالم

نه نیکان وی نه و چیزی

خجسته و دولت عیبی

ماه نزه و بیت نیکان چری

لغظه و حسن نیکان می

مینا بوی و مرغ و کز

سکه زهره می دانه و دل

چهره و نه قهر نری

ما بخت و دل ای باب

احلیت و دراب و جبین

و حلیت و جان و اجل شبن

خداوند متعال را بشارت دهد که در این روز

در این روز سی و نهمین روز از ماه رجب

در این روز سی و نهمین روز از ماه رجب

در این روز سی و نهمین روز از ماه رجب

در این روز سی و نهمین روز از ماه رجب

در این روز سی و نهمین روز از ماه رجب

در این روز سی و نهمین روز از ماه رجب

در این روز سی و نهمین روز از ماه رجب

در این روز سی و نهمین روز از ماه رجب

در این روز سی و نهمین روز از ماه رجب

در این روز سی و نهمین روز از ماه رجب

در این روز سی و نهمین روز از ماه رجب

در این روز سی و نهمین روز از ماه رجب

در این عالم که هر روزی است
 احدا را هلاک و طوفان است

شرحه و فاسد طاری بلیت طاری بارگاه و کتل چیر و سحره و آتش آتش و دگره شیرین و عسل و دوا بلیت چه و اهل و عیال و ملک و دنیا قدری و لایق پیر	ای من طایر و پر و پیکر زیر کوه و کوه و پیکر پد کوه و دگره و پیکر پیر و بلیت و خراب و پیکر آنکس و ای پیکر و پیکر له اطلال و دگره و پیکر
---	---

بدینا و آخرت که احمد شاه
 خوار شو چه پیر و پیکر

شرحه و فاسد طاری بلیت طاری بارگاه	و کتل چیر و سحره و آتش آتش و دگره
--------------------------------------	--------------------------------------

ای که در دین و دنیا	ای که در دین و دنیا
و که صف و کا و خردی	و که صف و کا و خردی
چه و کا ملافاشعار	چه و کا ملافاشعار
طلب کن کنز و مستفاد	طلب کن کنز و مستفاد

احمد پریزده تصنیف
و مرچا خلیل نقل کا دزدی

ای و آدم زو یک	خج خوی بوی
روح و مشی و	به شاخبر و ارو
نقیبه و رسولی و	سپاه اشل و نشسته
نفس غلیبه و	مرسول پلار و
خوین یک و مارک بال و	به عیث چار خوین
ولی و غنری و غرق	شیطان لوی و نهی
یکه ایعدس یک و	یکه ایعدس یک و

کون لکن دینار

ای احمد دیار پروردگار

کرد فلک باریک کنده

دالت شها کوه که شهری دوزخ کوه

د تازنده حشاشه دینی کد زهره تخته د نوی شوه

ختر بر آفریننده و حیل اصل و ته کوه

چو روی عله خوی خان نایب کی ایوب

کد خان پناهی رفته شها بن و بی سر شوه

یو عجیب و در پس محه دوزخ سترکی کاد شوه

خوشان ده دهری کوه و پنه دینی سترکی کوه

دهری سحالی خوابی بر پشته و سترکی کوه

دهری سترکی کوه و پنه دینی سترکی کوه

دهری سترکی کوه و پنه دینی سترکی کوه

بطلبی طلبی

بطلبی طلبی

در هر کس که عمل می‌کند

بطلبی طلبی

تا بخدای بطلبی

بطلبی طلبی

آخر پاته و او بجا

عنم ما خوسه کوه

چه خلاصه وی غایب

نفت و نفت

چه بخلق وی بخدای

هفت و هفت

تو چه بخت و ای حسد

عزیز دنیا تا نگه لثاره

بد نه فکر سر بالی

د نا که کونجی

تو فکر انتهای

چه می اسمم مستغنی

اگر الله فکر نالی

بگو شمسید

فان عید خالی

بهر فکر بر فکری

اگر الله و زهره و خالی

کار الله و الله داخل

و در بین اوردی سبیلند	و در بین اوردی سبیلند
و در بین اوردی سبیلند	و در بین اوردی سبیلند
و در بین اوردی سبیلند	و در بین اوردی سبیلند
و در بین اوردی سبیلند	و در بین اوردی سبیلند

احمدکدام مقام حضرت علی

تلاقی بقا و مقام کز

و در بین اوردی سبیلند	و در بین اوردی سبیلند
و در بین اوردی سبیلند	و در بین اوردی سبیلند
و در بین اوردی سبیلند	و در بین اوردی سبیلند
و در بین اوردی سبیلند	و در بین اوردی سبیلند
و در بین اوردی سبیلند	و در بین اوردی سبیلند
و در بین اوردی سبیلند	و در بین اوردی سبیلند
و در بین اوردی سبیلند	و در بین اوردی سبیلند
و در بین اوردی سبیلند	و در بین اوردی سبیلند
و در بین اوردی سبیلند	و در بین اوردی سبیلند
و در بین اوردی سبیلند	و در بین اوردی سبیلند

کتابت کردہ کتب و دستاویزات

پہلے درجہ میں آئی

بسم الله الرحمن الرحيم

خانہ شاہی کے کلاں ہوتے ہیں

اكان في وقت واحد . خلق من بين يملوء

تعلیقات علی التفسیر و آخلاق احمدیہ

مجلس شورای ملی

وہی ہے جس نے ہمیں پیدا کیا اور اسے سزا دینا ہمارے لئے ہے۔

انور پاشا حیدر علی خان
چمبرس بیل کھانا

عفوین عیان

میرزا محمد علی خان

منہجی فکر . مستعار ہولناکی

عن أبي هريرة عن النبي ﷺ

من این طایفه را که	و ایشان را که
آورد و در آن طایفه	باقی ماند
هم گزید و این طایفه	را چنانکه در
دعای خودی تکرار	به کتب و طایفه

در این میان و ماکوی یا و
چندین ایام آن که

دین به طایفه کبری یا	و به طایفه
و به طایفه کبری یا	له خط به
تکلیف به طایفه غافل	ده طایفه
عبر و طایفه کبری یا	ده باب به
و به طایفه	به طایفه
و به طایفه	که دین به طایفه کبری یا
و به طایفه	و به طایفه

خداوند عالم	خداوند عالم
فدا شدی در محراب	فدا شدی در محراب
عکس زنده کلاه عشق	عکس زنده کلاه عشق
عجب نیست لری در آن	عجب نیست لری در آن
بنیاد افلاک کجاست	بنیاد افلاک کجاست
در جبالیه مکه	در جبالیه مکه
تقریب میفشور ^{یان}	تقریب میفشور ^{یان}
نور ^{نشان} صورت زلفی ^{نشان}	نور ^{نشان} صورت زلفی ^{نشان}
ظلام و طعن ^{نشان}	ظلام و طعن ^{نشان}
عاشق زنده ^{نشان}	عاشق زنده ^{نشان}
آتش خورشید ^{نشان}	آتش خورشید ^{نشان}
و ^{نشان}	و ^{نشان}
ژناده نازی کوی ^{نشان}	ژناده نازی کوی ^{نشان}

کوهستان	کوهستان
مکتوبات	مکتوبات
مکتوبات	مکتوبات
مکتوبات	مکتوبات
مکتوبات	مکتوبات
مکتوبات	مکتوبات
مکتوبات	مکتوبات
مکتوبات	مکتوبات
مکتوبات	مکتوبات
مکتوبات	مکتوبات

مکتوبات	مکتوبات
مکتوبات	مکتوبات

مکتوبات	مکتوبات
مکتوبات	مکتوبات
مکتوبات	مکتوبات
مکتوبات	مکتوبات

طوبی از سرایان	طوبی از سرایان
مطلبی معرفت	مطلبی معرفت
چشمی طایفه	چشمی طایفه
سودت خرمی	سودت خرمی
لای صلات جانان	لای صلات جانان
عاشق صبرندی	عاشق صبرندی

احا که سرفانی لغ
نه به بدغ و کرم چایم

شراب و وصل فخری	ته مرد نفس خراگوشی
که دفره محبت کر	ته شاخبر کویش کر
دیفین پلاردم	فانی وای فراموشی
هون و ناصوت شه	به د عمر خرمی کوشی
پیکانی سرگردان	له معرفت جام فوشی

خنجر در سینه زد
 کرد چهره اش خونگش
 لبت عید به لبش کرد
 نه غیبت بانگ سرش کرد
 مملوشت غمش کرد
 مملوشت غمش کرد

خنجر در سینه زد
 کرد چهره اش خونگش
 لبت عید به لبش کرد
 نه غیبت بانگ سرش کرد
 مملوشت غمش کرد
 مملوشت غمش کرد

چو یار چغتای علی

که صوفی پیاپی تویش کم

بلبیر به خنده ببار که
 بچند ترغاد و نهار که
 بکامروزه دار ببار که
 بچند ترغاد و نهار که

بلبیر به خنده ببار که
 بچند ترغاد و نهار که
 بکامروزه دار ببار که
 بچند ترغاد و نهار که

کمر و شپه و پندو	چاله و پندو و پندو
نه پک و ویکان و	اوس پندو و کمار که
نه زمره ویت و ویکان و	تن خرید و روح پندو
روح ماله و نه باخته	چاله و حیات من پندو
چاله باران و ویکان و	روح ملکه و غلله که
یوه چاله آفتاب خیر و	خکه روح سیریل که
اوس و روح و ماله	کوئدی سم تا امانت که

ن احیاء چه دیر زاده
که می لاین دخیل دیلر که

صورت کر پیغور	در بهومی انی و نخور
پیرو دینی اوس	کله دیک بر شمله کور
دی دخیل حبی و	چه عالمی و دی له و
کله لار کوس نه دی	کله تیر دخیل و دی و

لحم و عظم و عروق و عروق
که پالایش و پاکیزگی
خلو و بعد که بی عیب
مقامات و بی عیب
جبروت و جبروت
دقیق و باریک
دلاهرت و لا مقلد
دعاهرت و الف و اظه
دعوه و در باب و حج
هو جامع و بی پایان
هر سالک و مقام و دانش
هر باب و مقام و علم
و این و این و این

خسوف و خسوف و خسوف
داخل و مفت و علم و نور
نور و نور و نور
که سالک و خبر و علم
کل و علم و نور
و نور و نور و نور
و نور و نور و نور
چون و این و نور و جبر
اراده و قدرت و علم و نور
لا بیان و ایم و نور
تخص و مقام و علم
و این و این و این
و این و این و این

کسب و کسب

کسب و کسب و کسب

کسب و کسب و کسب

کسب و کسب و کسب

کسب و کسب و کسب

کسب و کسب و کسب

کسب و کسب و کسب

کسب و کسب و کسب

کسب و کسب و کسب

کسب و کسب و کسب

کسب و کسب و کسب

کسب و کسب و کسب

کسب و کسب و کسب

کسب و کسب و کسب

کسب و کسب و کسب

کسب و کسب و کسب

کسب و کسب و کسب

کسب و کسب و کسب

کسب و کسب و کسب

کسب و کسب و کسب

کسب و کسب و کسب

کسب و کسب و کسب

کسب و کسب و کسب

کسب و کسب و کسب

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

که خورشید و ماه و ستاره

چرخ و کواکب و سیاره

من در پیوسته آینه آری

به تاب و آینه آری

و حدت یولوی و زاری

لعل و حدت و زاری

و احسب ان حق الزمان

و حدت و کفایت

یولی و سال و کفایت

لعل و حجاب و زاری

و احسب ان حق الزمان

و حدت و کفایت

و احسب ان حق الزمان

و حدت و کفایت

و احسب ان حق الزمان

و حدت و کفایت

و احسب ان حق الزمان

و حدت و کفایت

و احسب ان حق الزمان

و حدت و کفایت

و احسب ان حق الزمان

و حدت و کفایت

و احسب ان حق الزمان

و حدت و کفایت

خزینہ چندی سر کمان

رواحی و دل نوا کی

محبوبت کی گہائی کہ

خزینہ چندی سر کمان

رواحی و دل نوا کی

محبوبت کی گہائی کہ

محبوبت کی گہائی کہ

محبوبت کی گہائی کہ

جہان وار نور کمر

صورت ملیان دور کہ

تہ دسریہ وینو سودن

بجنو دی حور و حنود کہ

تہ چچیل نظر منظور کہ

دجال پوری بود کہ

عیش گمان لڑن دور کہ

تہ صقل سینہ صلاور کہ

جہان وار نور کمر

صورت ملیان دور کہ

تہ دسریہ وینو سودن

بجنو دی حور و حنود کہ

تہ چچیل نظر منظور کہ

دجال پوری بود کہ

عیش گمان لڑن دور کہ

تہ صقل سینہ صلاور کہ

لَوْ كُنَّا نَعْلَمُ مَا فِي الْقُبُورِ

لَكُنَّا نَعْلَمُ مَا فِي الْقُبُورِ

لَكُنَّا نَعْلَمُ مَا فِي الْقُبُورِ

عَنِ عَصَايَا كَذِبَاتٍ كَذِبَاتٍ

غَنَى قَرَبُ الْبَيْتِ

شَادِمٌ حَسْبُ الْوَدِينِ

لَوْ كُنَّا نَعْلَمُ مَا فِي الْقُبُورِ

نَسْتَأْجِزُهُ كَلَامًا

جَاهِلَانِ خَوْفًا لَلْشَّيْطَانِ

وَالنَّاسُ بِكَيْلٍ مُّتَمَدِّدٍ

وَالنَّاسُ نَوَازِلِيَانِ

كُلٌّ نَهْلٌ نَوَازِلِيَانِ

مَا خَدَّ بَيْنَ الْيَدَيْنِ

وَأَجَلُ الْوَدَّاعِ طَوْعًا

چربی یارخه نویختگیاته

د حق چاربت ابریزنده	د حق چاربت ابریزنده
آن هم و هفت وطن ته	آن هم و هفت وطن ته
د دنیا چاری فالیه	د دنیا چاری فالیه
کله برکین دلی پرینده	کله برکین دلی پرینده
ته غیرت غر پرکسینده	ته غیرت غر پرکسینده
باری غیر مین پرینده	باری غیر مین پرینده
ته بزب کیند عشق حال کیند	ته بزب کیند عشق حال کیند

عیب که دچان ونی

کړن خان میخبر پر کلام لیزه

ترک وجودی پراسی کړ	فارغی کړه
د وحدت پملک بندې کړه	کړن خان ملک ویت
ته دیقین پر رویتلای کړ	کړن خان تیارده

چون دند و چنانکه هم با او ایستاد

و غفلت پتیاں نهی از غفلت غافلان

غریب از غریب در سر مریدی

اجده تر از اندین در دلی

قهار شهاگون ن با غلبه در شوق

بود عشق منی پغان لوی ملک بیای لود

پیشوی همه لونی شوی بیکانه خمی خسته لود

خوار از خوار بی چنان شوی در پی شوند لود

بیا رست بر پله آوی خورشید جازده لود

جهان و امرا که لود لود لود

کات کانی کینه دکن مجزه من کینه

ستاره ایوب کینه

نسخہ بنی شیطان کنہ ہندی توبہ ملہ جین
 پہ لوی پوری تک پہ کین کچھ گنہ گن
 وکبر کا سہ منکون توبہ وکبر لاسین
 وشیطان خیر کبر مہ کپ اور دی ملکین

باب

غیر واپ غیر دین

لاشان نفی کرہ اثبات ملہ پستی کن
 حق بی نیستی وہ تہ دغہ نیستی حتی کن
 تہ الحبالہ مثلہ بی اسم بی مثلہ جاری کن
 بی مثلہ بی وین تہ پہ سرو مال غاری کن
 کہ مطلب غاری طالب دکامل دامن گیری کن

جہ خدای لوی کری

جہ خدای لوی کری

شان عاشق و نسیم خنک

و عشق پادری تار پلاک

و ایمان پتون کار کمر

نور و وحدت پکر کنون

ته دزن مت خار کمر

ارواح بروح بیدار کمر

که یار عوالمی

د نفس بند و ن خوار کمر

پر گل جهان دی غوبدین

دی الله نمر بر اخلین

خنینندی لا ینزال علی

و وی د سر عقل خود

په گمان یه ایمان

مهر و پریا و کمر

که صورت بند به خط

و غفلت قوه تیاه ده

که ایمان پور فانی شوی

و تازنه تل میخانه دی

که زمره لزمه عوالمی

نور محمدی خلیلی

و علم یون قوه شبه و

جهان واهی لنوع

و شیطان په نفوسه دریو

د یقین باند شبهه ده

نور چه وی پدر با کبر در یاب خیل موج خلی
 لک بیزدی ترا سبک موج خیل در یاب خلی
 تجلی رنگ برنگ شیشه چه لدر یاب ندی و لی
 نور یوکل دنی دی د وحدت پر مگر لی
 چندی ز غن کب بیاله آفتی ساقی

و نور صفت چارده

له محبت خدای

نون و سیل صورت و نون و و بخو
 نون نور اقل و صورت تکی نون کرم
 پستال بس هف نون خوشو که غم و ندی می شو
 نون په لیس وید و صورت ایسوی کرم
 له امر ارواح داغی په بوستان د نون که تاشا
 نون پیداشوی د اقل مات و او له خدا

دوست شاکرم ته پښتيا

و وحدت يکانه

صفات لعل شاع

دو کانه بلالت يدي

صفات ذات خوي

بيرون لدهه

نن ي نوم زمانه

دهر برقرار دي

زمانه متع نوم له شي

صفت پښتو بود ترلي

زمانه هر فاني شته

په دل خپل پوهين دي

يکانه مثل يکانه

لعل شاع يکانه

دای خوي خود کانه

معرفت ي نه کانه

تسلسل و صفت

صباح لدهن يکانه

نصوريه زمانه

شرفاني خوي نام و شانه

چر شي نوي نه دهانه

فاني بشي په بل صفت

احمد يکانه

که خیمه عورتیم می بود

که خیمه عورتیم می بود

خیمه عورتیم می بود

خیمه عورتیم می بود

چو گلستان لیلیان و دود

چو گلستان لیلیان و دود

که که غنچه دلا

که که غنچه دلا

وصال عرف و کنه

وصال عرف و کنه

چو وصال زبک و نیم

چو وصال زبک و نیم

چو بلبل و وزیر و بلبل

چو بلبل و وزیر و بلبل

سینه پان سترکی بر نم

سینه پان سترکی بر نم

چو وصال و دلا و دلا

چو وصال و دلا و دلا

که در دست عرویم

که در دست عرویم

پد نیاکو صفت سامت و دلا

چو خرا و دلا و دلا

بصورت کبوتر و دلا و دلا

بصورت کبوتر و دلا و دلا

خونک شوی و خندان	کنز به اصل اشکان
من صورت ظاهر بی	چون کبر و بی و کبر
و سکه اصلی و بی	چه باصل کی جانی
دخالت تیار لمحہ	کہ فاضلی نور ظلال
نه آشنای لره یکہ خم	دامی نشسته جہانی
کہ عشق بہ میخانہ یم	و کنز بہ جہانہ

رب نہ ہفتہ شادمان

خوشن کہ احشاء و زانی

ارادہ و کبر	اصل حقیر کر
قد رت بی و کون	لہ نبی ہست بنگار کن
ست بہ نیت و شینہ	کہ ہستی در بنگار کن
دودہ اصل لہ بودہ	نن حکمہ دا وعدہ کر
مخن قارب الیہ	فہم بلکہ کون ہو کر

که فصلی بایه دی نه بر ناز و راجه کرد

که فصلی به مری دخن و لورته اندک

احسان و نه و نه و نه

چه مستاخت چا چون کرد

یاسک بروی نه هر جا و زن خبر دی

نه ساهه لغیر که صاف دهنه و فتر دی

ستاخج حجت نشه چه داغلی بیغ خبر دی

در سول حکومه نفونه جی نه منی کافر دی

و عشق پلاری درومه بی عشق لوی خطر دی

که شها من حبلی العریه ولی شهاش به تل نغری

غیر تنک ناموس دین که دو وحدت هر دو خبری

عاشق خبر نه بی چه بی مثل جوش کور دی

که پلایین خبر نیی به پر بگری سحر سحر دی

ذره که چینه آردن و پندار پذیر گشت
 که هر خوار و خاوند به سینه خاوری بردن
 بدو غم و نگریم لادیت
 فتح صلح برتری کلوت
 که در هر که این مانون یار حاضر پندار گشت
 از روی و در خاوند

بدره دوزخ نشانه بر او کوزی بنایت

به قل سواستاده و خواهی قدر غنای خود

دوره دوزخ که له جلب

هم به دوزخ زلفی به عجب کین عجب

نه عجب تر عجب یونیزده خمارت

به حسن دوره بدستی لطلب

مخ می بین پشته خالون ورته چوی مین ذبو

پر داسوی خکرون پری یینی پلا داعون

دوره ی و کین له لرمون

که پری کرم ارمانون ارمان نه نشی لاسونه

دولبر و تند خویونه چه میخ نکه دوزخ کانونه

دوره و کین له لرمون

سپین غزله دواو به سپین غزله بشون شکاره

مدقب بغري طاهره چهل لاله و سلطان

عجب راغله چنلر و لاله

که هر خرگرم مین قوتیه نه ادا هم کورنه خوب

مین ماکن لک چوب پادشاه و تاج و توب

آخر پاته دنیا کوب

ن یار حشما یو یو و و زو و شما

خشو روز کار حشما عشق یو و و کار حشما

عجب دین دی حصار حشما

بحر دین حردی او فو و و ب خبر دی

ماسوی حشک روی یار هغه دی نه میکر بی

عجبه و مین و لاله اختراک

زده یه رسالت پیوست نیک ناموری پر پیوست

ن دین و کیم لاله لک کیم مین و دی و زو و کیم

وابه نوم و دژدنه

یو عجیب اشعار دي د مینو زېږ و چار دي
و سکه صفت دیار دي چه د اوس پر کوکار دي

د نهر مشه پیغم

د یاد زلف قادر تاري د مینو د نهره ز تاري
غوریدک یې پر خاړه عجب تور یې د خاړه

عالمه نهره

بلبل په چار دي و بید یې په سحر دي
مین پر لاله زار دي بیکانه لیاړ خاړ دي

خوک بیا ن مشه پیغم

چه بزڼ و ایشلی بیا دي خشو که پاکو کار دي
په خوله بزڼ هوشیار دي په تن بیکانه غلظت یار دي

مینه دي کی زیات کم

د یار ستړي ځای د دواوینتی تن چو یادی

جوړې کولې د کلداری کون د چاپنا تارې

عاشقی د روغ مشه لرغم

د اوړلي یار دی شې گل سترګې انکارې

دده تور زلف ماري خړیدلي موخسار دې

د ساقی لیو مت

همې سترګې پر خماري په قلا سره د چمن څارې

هم هیکل د چنار دې د عاشقانو په انار دې

منځ چمن خالی د کلونه

که نه کړم مینه هر کون بنایت لږ شې

داده دلبن ناز مینه بی والک زړه ور مینه

احمد بنایستده خوښایینه

تاری خړکوي بلبله زړه د وچا دده له کو

خبري له شكه چي خزان پري پلستند پر بله

خكه چيغا كه تل تل

ن سار د ي پزير و غل يار دي

يوه ندو كار دي له خوځ خواب بيداري

د لك بيل پيچاري

كه د زير كو كار دي يار د عشق بيداري

دي ميند پر يار دي خشو كه پد ي خوار دي

دي كل د لاله زار دي

د يار مينه مشكه چي نازك دله شكه

د يار دانه تان وله چي بي ياد ژيړ دي دله

مينه بغلاول كه

د يار پين ذه كيم لك كې په اوبه سيم

كه هر پت بيله سيم دوي لا مكان مرغيم

خداوند و پادشاه و پادشاه و پادشاه

کتابچه هم شوی و شب

به آخر دوش و دوشی

ایام و ربای تو

احمد پادشاه کانی یاران

چه بکار دینی بروخ و دوش

غوارم بخدای دلرنگ

چه همیشه وای و اخلا

راند واک و واک

بغم سینه کباب

چه یار پس خراب

خوبه صبر کرم و

محم کرم و مارات

بی تا وایم و واک

دلا

کرمی و قات بی تاملین صیر

خلفه و غنیمت

تل لای و لای

هم فراقی و الفان

شاه بول و کوی

استی و رواج

خوله و بری باج

خلاصه نشی و علاج

که خبرش حشام و روح

و غفلت قیام بند و بی

مهر به ته بی شیخ

که وینا در باغ و شیخ

به اصل و خورته کلخ

د آشنای غمزه دافل بیتا زهر می و چاه و لولاس
نادان بوی لولاس مگر جسم و زین دیاس
گونه شکی جواس

زهر ول اوغش مسافر بد سفرش
کمز بادیده بشرش چو لثان بیخوش
زهر لمینه مجاداس

ده یار مینه خاص مالک لاجلاص
سینه لزنک خلاص عشق صاکرم لوصا
ای خماد زه موس

عشق لینه فیاض غیر مینه کرم قراض
فیض بوی لریاض خان به خلاص کوی لاول
نوروت پرینه لخداس

لدنیا مکره اختلاط داد دنیا فاسیه زبکط

اینکه کجا احتیاج است به یمن و توحید

سیرت شاهان و ملوک و پادشاهان

سینه دزد و ضعیف و غلبه و غلبه و غلبه

لحمین و ایمن و عظم و عظم و عظم

سینه کوبیده نشی و جیتا

زهر کوه سامع بقدرت دویه و آفر

پهلای و کوه راجع و خبر و خبر و خبر

احمد شاه روح تان و غلبه و غلبه

زهر و موخ و کوبای و غلبه و غلبه

بود و کوه و خبر و غلبه و غلبه

احمد شاه و غلبه و غلبه

پخترو و مو و کوبای و غلبه و غلبه

ال دزد و سینه کوبای و غلبه و غلبه

یقین نون بو و زنی لغلاف

عقل بوخل المصرا

که خبر شی لطیف و زنی یقین بر شی تحقیق
هر وینا به دزمو کوی تحقیق خلاص به نشی و نفس طریق

جهان بونی قافدا

یقین دونه دی بی ادک که سیند کوی عین پاک
هر چاره بی ریالک دزمو به نون تملناک

احمد شاه چه دمخ لرداک

وارد ای غافل ولی راست یی بملصل

عمر قافله تله و عمل غله دفتح و کول

شاخان بخواری کوی تبتل

بی یار نفس جدم ولی نانی بی نکام

یاد کوه لدا م پیاد کوه خیل خوشخام

د زېږه مشالې ارام

که خبر شي ليدن زېږه کل دي له چن
که مشکي دو نهي ليدن چه خبر شي ملت

پت ندي کل اندام

کل د زېږه خلوت وو د خلوت د نفوس وو

ککړه نخت داشتريت اشارت ي معرفت وو

شاه که خبر شي ليدن

ده نفس خوله مکن ابله حيل مقصود غواړ کړه

خان باس د نفس له خه د عمر لار کوته

خه اميد کوي تر که

د د نيا عمر تير يي قاتل يي موسمين يي

که نادره پلا ناز يي حوشين عمر تير يي

شاه مقصود غواړ کړه

دجریں قطار نہ کیڑی پڑی می او لکڑی

مین شبہ بلیڑی نہ میتہ نہ سہڑی

د فراق اوینی تو پیڑی

شاہ دیلتون خن خنری

اَقْرَبُ حُصْنٍ وَكَاسِيَةٍ وَكَارِيَةٍ وَكَارِيَةٍ
وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ

يَرْحَمُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اٰمِيْنَ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ

وَمَنْ رَاخْتَمَ بِهِ فَرِيضَتِي بِرَأْسِهِ لَمْ يَلْمِزْهُ
كَيْفَ يَنْتَلِجُ نَفْسُهُ فِيهِ لَمْ يَلْمِزْهُ لَمْ يَلْمِزْهُ لَمْ يَلْمِزْهُ

فَرَادِيسِ
زِينَةِ لَدُنْكَ

110 Sheets.

